PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2025/45

ze dne 8. ledna 2025

o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla uloženého na dovoz mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení

(1) Dne 13. listopadu 2023 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise“) antidumpingové šetření týkající se dovozu mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „dotčená země“ nebo „ČLR“) na základě článku 5 nařízení (EU) 2016/1036 (dále jen „základní nařízení“). Oznámení o zahájení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení“).

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu, který dne 29. září 2023 podala „Koalice pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU“ (dále též jen „žadatel“). Podnět byl podán jménem výrobního odvětví Unie, které se zabývá výrobou mobilních přístupových plošin, ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné újmě, které byly dostatečným důvodem pro zahájení šetření.

(3) Dne 27. března 2024 Komise zahájila antisubvenční šetření týkající se dovozu mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky. Oznámení o zahájení zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* ([3]).

1.2. Celní evidence

(4) Ve dnech 15. ledna 2024 a 12. března 2024 podal žadatel žádosti o celní evidenci dovozu mobilních přístupových plošin pocházejících z ČLR podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení.

(5) Komise rozhodla prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/1450 ze dne 23. května 2024 ([4]) (dále jen „nařízení o celní evidenci“) o celní evidenci dovozu mobilních přístupových plošin pocházejících z ČLR.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.
([2]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky (C/2023/783, 13.11.2023, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).
([3]) Oznámení o zahájení antisubvenčního řízení týkajícího se dovozu mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky (C/2024/2362, 27.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2362/oj).
([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/1450 ze dne 23. května 2024, kterým se zavádí celní evidence dovozu mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L, 2024/1450, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1450/oj).

1.3. **Prozatímní opatření**

(6) V souladu s článkem 19a základního nařízení poskytla Komise dne 14. června 2024 stranám shrnutí navrhovaných cel a podrobnosti o výpočtu dumpingových rozpětí a rozpětí, která postačují pro odstranění újmy danému odvětví Unie. Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se během tří pracovních dnů vyjádřily k přesnosti výpočtů. Připomínky byly podle potřeby projednány.

(7) Dne 12. července 2024 uložila Komise prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/1915 ze dne 11. července 2024 ([5]) (dále jen „prozatímní nařízení“) prozatímní antidumpingové clo na dovoz mobilních přístupových plošin pocházejících z ČLR.

1.4. **Následný postup**

(8) Po zveřejnění základních skutečností a úvah, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), předložili vláda Čínské lidové republiky (dále jen „čínská vláda“), žadatel, Čínská obchodní komora pro dovoz a vývoz strojírenských a elektrických výrobků (dále jen „CCCME“) ([6]), vyvážející výrobci Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd. (dále jen „Sinoboom“), Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd. (dále jen „JLG“), Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd. (dále jen „Terex“) a Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd. (dále jen „Dingli“), uživatel Construct Machines S.R.L. a obchodník Norbert Wienold GmbH písemná podání, v nichž vyjádřili svá stanoviska k prozatímním zjištěním ve lhůtě stanovené v čl. 2 odst. 1 prozatímního nařízení.

(9) Kromě připomínek k prozatímním opatřením odkázal žadatel na 343. bod odůvodnění prozatímního nařízení, v němž Komise předběžně dospěla k závěru, že nebyly splněny podmínky pro použití čl. 7 odst. 2a. Žadatel požádal Komisi, aby před poskytnutím konečných informací poskytla dodatečné informace o zjištěních týkajících se uplatňování pravidla nižšího cla. Tvrdil, že uplatnění pravidla nižšího cla bylo zásadním prvkem, který měl obrovský dopad na výrobce v Unii i na vývozce, a že Komise tím, že nezveřejnila podrobná zjištění, znemožnila žadateli předložit další důkazy a porušila jeho právo na obhajobu.

(10) Komise shledala, že předčasné poskytnutí jejích zjištění žadateli ohledně použití pravidla nižšího cla není oprávněné, protože by diskriminovalo zúčastněné strany. Předčasné poskytnutí informací všem zúčastněným stranám v téže věci by vedlo k diskriminačnímu zacházení s připomínkami vznesenými různými stranami a otevřelo by cestu dalším žádostem o včasné poskytnutí informací, přičemž zákonnou povahu má desetidenní lhůta pro připomínky vznesené po poskytnutí konečných informací (čl. 20 odst. 5 základního nařízení) ([7]). Tím, že se v dokumentu o poskytnutí konečných informací uvedly důvody, na jejichž základě se dospělo k závěru, že neexistují podmínky pro použití čl. 7 odst. 2a, a že byli žadatel a všechny zúčastněné strany vyzváni, aby se k těmto zjištěním vyjádřili, bylo respektováno právo všech stran na obhajobu.

(11) Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta příležitost ke slyšení. Proběhla slyšení s žadatelem, CCCME a společnostmi Sinoboom, JLG, Terex a Dingli. Dne 10. června 2024 předložila společnost Sinoboom úředníkovi pro slyšení žádost o slyšení. Tato žádost byla dne 18. června 2024 stažena s ohledem na podobné slyšení uspořádané s případovým týmem. Společnost Sinoboom byla informována o svém právu obrátit se na úředníka pro slyšení v případě, že na jednání s případovým týmem nebude nalezeno uspokojivé řešení. Slyšení se uskutečnila se společností Dingli dne 29. srpna 2024, s CCCME a společností Terex dne 5. září 2024, se společností JLG dne 6. září 2024 a se společností Sinoboom dne 9. září 2024.

([5]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/1915 ze dne 11. července 2024 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L, 2024/1915, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1915/oj).

([6]) CCCME byla na základě plné moci v tomto šetření zmocněna k zastupování osmi vyvážejících výrobců.

([7]) Viz poznámka pod čarou č. 1.

(12) Komise nadále vyhledávala a ověřovala všechny informace, které považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění. Při formulování konečných zjištění zvážila Komise připomínky podané zúčastněnými stranami a v odůvodněných případech své předběžné závěry revidovala.

(13) Komise všechny zúčastněné strany informovala o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě zamýšlela uložit konečné antidumpingové clo na dovoz mobilních přístupových plošin pocházejících z ČLR (dále jen „poskytnutí konečných informací"). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací zaslat připomínky.

(14) Stranám, které o to požádaly, byla rovněž poskytnuta příležitost ke slyšení. Dne 15. listopadu 2024 se uskutečnila slyšení se společností Dingli a žadatelem a dne 19. listopadu 2024 se společnostmi JLG a Terex.

(15) Na základě připomínek k poskytnutí konečných informací Komise revidovala konečné antidumpingové clo použitelné na společnost Dingli, na jiné spolupracující společnosti uvedené v příloze a na všechny ostatní společnosti. Byly opětovně zveřejněny výpočty dumpingu, z nichž se vycházelo, a společnost Dingli dostala příležitost se k nim vyjádřit. Příležitost vyjádřit se k nově vypočítaným konečným antidumpingovým clům dostaly také ostatní zúčastněné strany. Nebyly obdrženy žádné další připomínky, které by změnily zjištění Komise.

1.5. **Tvrzení k zahájení šetření**

(16) Po poskytnutí prozatímních informací CCCME zpochybnila zjištění Komise uvedená ve 14. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že CCCME nemá vlastním jménem právo na obhajobu. CCCME zopakovala své připomínky, kterými se již zabýval 14. bod odůvodnění prozatímního nařízení, a dodala, že pokud by Komise zamítla postavení CCCME jako zúčastněné strany, měla by toto postavení zamítnout i u Koalice pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU.

(17) Komise svá zjištění a závěry uvedené ve 14. bodě odůvodnění prozatímního nařízení potvrdila, ale objasnila, že CCCME byla považována za zúčastněnou stranu, pokud zastupovala vyvážející výrobce, kteří jí udělili plnou moc. V tomto smyslu se postavení CCCME nelišilo od postavení Koalice pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU.

1.6. **Výběr vzorku**

(18) Jelikož k výběru vzorku výrobců, dovozců a vyvážejících výrobců v Unii nebyly předloženy žádné připomínky, potvrdila Komise zjištění uvedená v 16. až 23. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

1.7. **Období šetření a posuzované období**

(19) Jak je uvedeno v oddíle 1.6 prozatímního nařízení, šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. října 2022 do 30. září 2023 (dále jen „období šetření"). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy zahrnovalo období od 1. ledna 2020 do konce období šetření (dále jen „posuzované období").

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Výrobek, který je předmětem šetření**

(20) Jak bylo uvedeno ve 33. až 34. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, výrobkem, který je předmětem šetření, jsou mobilní přístupové plošiny, které jsou zkonstruované pro zdvihání osob, samohybné, o maximální pracovní výšce 6 metrů či více, a jejich části, které byly předem smontovány nebo připraveny k montáži, s výjimkou jednotlivých komponentů, pokud jsou předkládány odděleně, a s výjimkou plošin, jež jsou určeny pro zdvihání osob a jsou namontovány na vozidlech kapitoly 86 a 87 harmonizovaného systému (dále jen „výrobek, který je předmětem šetření"), v současnosti kódů KN ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 a ex 8431 39 00 (kódy TARIC: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 a 8431 39 00 10).

(21) Definice výrobku se vztahuje na stroje používané pro zdvihání osob v široké škále různých použití a zahrnuje kloubové pracovní plošiny, teleskopické pracovní plošiny, nůžkové plošiny a stožárové šplhací pracovní plošiny.

(22) Předem smontované nebo k montáži připravené části tvoří zejména tyto čtyři kategorie: 1) podvozek, 2) otočné věže nebo otočné plošiny, 3) plošiny nebo koše, 4) zdvihací mechanismus pro mobilní přístupové plošiny. Zdvihací mechanismus zahrnuje plošiny (teleskopické nebo kloubové, s nástavci nebo bez nich) pro teleskopické pracovní plošiny, kloubové pracovní plošiny nebo stožárové šplhací pracovní plošiny a nůžková ramena pro nůžkové plošiny. Nezahrnují jednotlivé komponenty, pokud jsou předkládány odděleně.

2.2. **Dotčený výrobek**

(23) Jak je uvedeno v 35. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, dotčeným výrobkem jsou mobilní přístupové plošiny pocházející z Čínské lidové republiky (dále jen „dotčený výrobek“).

2.3. **Obdobný výrobek**

(24) V 36. až 37. bodě odůvodnění prozatímního nařízení dospěla Komise k závěru, že dotčený výrobek, výrobek vyráběný a prodávaný na domácím trhu v ČLR a výrobek, který je předmětem šetření, vyráběný a prodávaný v Unii výrobním odvětvím Unie jsou obdobné výrobky ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení. K tomuto závěru nebyly obdrženy žádné připomínky.

2.4. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(25) CCCME a vyvážející výrobce Sinoboom předložili připomínky týkající se definice výrobku. V reakci na připomínky CCCME a společnosti Sinoboom žadatel uvedl, že definice výrobku by měla zůstat nezměněna.

2.4.1. *Tvrzení týkající se vyloučení elektrických mobilních přístupových plošin*

(26) CCCME nesouhlasila s tím, že Komise zamítla tvrzení shrnuté ve 45. až 46. bodě odůvodnění prozatímního nařízení týkající se vyloučení elektrických a hybridních mobilních přístupových plošin z definice výrobku. Zopakovala, že mezi konvenčními mobilními přístupovými plošinami a elektrickými nebo hybridními mobilními přístupovými plošinami existují jasné a zřejmé rozdíly ve fyzikálních a technických vlastnostech. CCCME rovněž zopakovala, že tyto dvě kategorie mobilních přístupových plošin vykazují zásadní rozdíly v mechanických součástech, používají odlišný pohon a mají odlišné technické funkce a způsoby použití. Kromě toho tvrdila, že se používají v různých odvětvích, například ve stavebnictví, údržbě, skladování nebo výrobě. CCCME uvedla příklad nůžkových plošin s dieselovým motorem, které se podle jejího názoru používají spíše jako venkovní zařízení, protože tyto stroje mají větší motory, pneumatiky a rámy, a lze je proto snadno přesouvat po nerovném terénu. Naopak elektrické nůžkové plošiny se z jejího pohledu používají spíše jako vnitřní zařízení, protože jsou menší, obratnější a mají menší výkon, a proto se lépe používají ve stísněných a úzkých prostorách. Z těchto důvodů se CCCME domnívala, že tyto dvě kategorie nemají stejné základní vlastnosti a nepředstavují stejnorodé výrobky.

(27) Po poskytnutí konečných informací CCCME zopakovala tvrzení ohledně rozdílu mezi konvenčními a elektrickými typy mobilních přístupových plošin. Argumentovala tím, že postoj Komise, že elektrické mobilní přístupové plošiny „mohou být“ stále více používány v prostředích nebo v odvětvích, která dříve používala mobilní přístupové plošiny s konvenčním pohonem, je spekulativní. Dále se hájila tím, že samotné výrobní odvětví Unie rovněž výslovně uznalo, že zásadní rozdíl mezi těmito dvěma kategoriemi výrobků spočívá v hnacím motoru, který určoval podmínky použití, že spalovací motory jsou určeny pro venkovní použití v náročném terénu a elektrické motory pro vnitřní průmyslové aplikace. CCCME dále tvrdila, že jelikož se tento argument týkal budoucnosti, byl pro období šetření irelevantní. Argumentovala tedy, že definice výrobku byla od počátku nesprávně vymezena a že zjištění ohledně újmy na základě chybné definice výrobku tak byla sporná.

(28) Komise konstatovala, že CCCME nepředložila žádné další argumenty nebo důkazy, jimiž by vyloučení elektrických mobilních přístupových plošin odůvodnila. Proto, jak je vysvětleno ve 45. až 46. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, trvala na svém stanovisku, že obě kategorie (konvenční i elektrické nebo hybridní mobilní přístupové plošiny) mají stejné základní vlastnosti, a bylo odůvodněno, že obě jsou součástí definice výrobku. Komise dále uvedla, že trh s mobilními přístupovými plošinami se neustále vyvíjí a s ohledem na obavy týkající se životního prostředí se mimo jiné mohou elektrické mobilní přístupové plošiny začít stále více používat v prostředích nebo odvětvích, která dříve používala mobilní přístupové plošiny s konvenčním pohonem. Nebylo by tedy rozumné vyloučit elektrické mobilní přístupové plošiny z definice výrobku mj. na základě toho, že se již v období šetření používaly převážně pro vnitřní aplikace. Ještě důležitější je, že bez ohledu na to, zda se mobilní přístupové plošiny používají vevnitř nebo venku, elektrické i konvenční mobilní přístupové plošiny mají stejné základní hlavní vlastnosti a způsoby použití a obě spadají do definice dotčeného výrobku. Komise proto trvala na tom, že definice výrobku byla vymezena správně.

2.4.2. *Tvrzení týkající se vyloučení mobilních přístupových plošin s pracovní výškou 28 metrů a více*

(29) V reakci na prozatímní zjištění a znovu po poskytnutí konečných informací CCCME dále zastávala názor, že její požadavek na vyloučení hybridních nebo elektrických mobilních přístupových plošin s pracovní výškou 28 metrů a více, které nebyly vyrobeny výrobním odvětvím Unie, byl opodstatněný, na rozdíl od vyjádření Komise. Dále se domnívala, že skutečnost, že Komise zmínila, že by se tyto mobilní přístupové plošiny mohly vyrábět v budoucnu, není relevantní, protože pokud by tyto mobilní přístupové plošiny nebyly během posuzovaného období dováženy, zjištění ohledně újmy by byla zkreslená, protože tyto typy nemohly poškodit výrobní odvětví Unie. CCCME tvrdila, že společnosti Dinolift a Manitou mohly vyrábět pouze mobilní přístupové plošiny s pracovní výškou do 28 metrů.

(30) Komise vzala v úvahu, že podle informací uvedených na internetové stránce společnosti Dinolift a ve výroční zprávě společnosti Manitou mohou tyto společnosti skutečně vyrábět mobilní přístupové plošiny s pracovní výškou až 28 metrů. To však neprokazovalo, že by tito výrobci nebo jiní výrobci na trhu nemohli mobilní přístupové plošiny s pracovní výškou nad 28 metrů vyrábět vůbec, pokud by existovala poptávka, nebo že by je nezačali vyrábět v blízké budoucnosti. Jak již Komise uvedla v 337. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, skutečnost, že se určité typy výrobků vyráběly méně, proto nemohla vést k závěru, že tyto typy výrobků nekonkurovaly dovozu z Číny, ale že se jednalo spíše o důsledek dumpingového dovozu nebo nízké poptávky po těchto typech výrobků. Komise se dále domnívala, že skutečnost, že výrobci v Unii zařazení do vzorku neprodávali v období šetření všechny typy výrobků, které existují na trhu, nebo že některé typy výrobků výrobci v Unii v období šetření vůbec neprodávali, neměla vliv na celkové závěry ohledně újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Komise proto tvrdila, že neexistuje žádný důvod pro vyloučení některého z typů výrobku z definice výrobku, a trvala na svých závěrech uvedených ve 47. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

2.4.3. *Tvrzení týkající se vyloučení částí mobilních přístupových plošin z definice výrobku, a v případě, že nejsou vyloučeny, jejich uvedení v normativní části nařízení*

(31) V reakci na prozatímní zjištění a po poskytnutí konečných informací CCCME zopakovala, že zahrnutí předem smontovaných nebo k montáži připravených částí bylo neopodstatněné – při neexistenci volného trhu s částmi mobilních přístupových plošin v Unii nemohla být čínským dovozem obdobného výrobku způsobena výrobcům v Unii žádná podstatná újma, pokud vůbec nějaká. CCCME dále požadovala, aby Komise v definici výrobku v prováděcí části opatření dotčené části (tj. podvozek, otočnou plošinu, zdvihací mechanismus a plošinu) výslovně uvedla s cílem zajistit jednotnost provádění a zabránit jakýmkoli nejasnostem ohledně definice výrobku.

(32) Komise zjistila, že CCCME pro vyloučení částí nepředložila žádné další opodstatněné argumenty. Trvala proto na svých závěrech uvedených v 52. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že by tyto části měly zůstat součástí definice výrobku.

(33) Za oprávněnou naopak považovala Komise žádost CCCME, aby byly tyto části výslovně uvedeny v definici výrobku v prováděcí části opatření, a odpovídajícím způsobem upravila normativní část nařízení.

2.4.4. *Tvrzení týkající se vyloučení pavoučích plošin (tzv. spider lift) z definice výrobku*

(34) Vyvážející výrobce Sinoboom požádal o vyloučení pavoučích plošin z definice výrobku. Tvrdil, že pavoučí plošina je velmi specifický typ mobilních přístupových plošin, který se ve srovnání s jinými typy mobilních přístupových plošin vyznačuje schopností přístupu úzkými dveřmi a nižší hmotností a tlakem na zem. Tvrdil, že pavoučí plošinu lze použít v různých terénech a prostředích, ale že je jedinečná tím, že se vejde do úzkých prostor, což je obzvláště užitečné pro vnitřní prostory, jako jsou nákupní centra, stadiony, železniční stanice, hotely a letiště. Společnost Sinoboom rovněž tvrdila, že v Unii se těchto typů vyrábí velmi málo. Ze všech těchto důvodů se společnost Sinoboom domnívala, že pavoučí plošiny z Číny nekonkurují pavoučím plošinám vyráběným v Unii a že uložení cla na jejich dovoz by znevýhodňovalo jak dovozce, tak následné uživatele a spotřebitele.

(35) Komise se domnívala, že tato žádost není opodstatněná. Pavoučí plošiny mají navzdory svým zvláštnostem stejné základní vlastnosti jako ostatní typy mobilních přístupových plošin. Společnost Sinoboom sama poukázala na to, že existují dva výrobci pavoučích plošin, což dokazuje, že pavoučí plošiny jsou v Unii vyráběny. Zdvihací mechanismus, tvar nebo to, že se vejde do úzkých prostor, nic nezmění na jejím způsobu použití, jímž je umožnit pracovníkům bezpečnou práci ve výškách. Proto pavoučí plošiny dovážené z Číny konkurovaly pavoučím plošinám vyráběným v Unii. Tvrzení, že výroba v Unii nedokáže uspokojit poptávku, nebylo podloženo žádnými důkazy. I kdyby tomu tak bylo, skutečnost, že výrobní odvětví Unie nedokáže uspokojit poptávku, není relevantním kritériem pro vyloučení tohoto typu výrobku z definice výrobku; cílem uložení cla bylo zajistit, aby se mobilní přístupové plošiny dovážely za spravedlivou cenu, a nikoliv zabránit dovozu těchto pavoučích plošin nebo jiných mobilních přístupových plošin. Komise proto toto tvrzení zamítla.

2.4.5. *Závěr týkající se definice výrobku*

(36) S ohledem na výše uvedené důvody Komise potvrdila své závěry uvedené v 52. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3. **DUMPING**

(37) Po poskytnutí prozatímních informací obdržela Komise od čínské vlády, společností Dingli, Terex, JLG a Sinoboom a od CCCME připomínky, které se týkaly prozatímních zjištění o dumpingu.

3.1. **Postup pro určení běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení**

(38) CCCME a společnost Sinoboom zpochybnily rozhodnutí Komise vybrat plošiny montované na nákladní automobily jako výrobek ve stejné obecné kategorii jako mobilní přístupové plošiny. CCCME tvrdila, že odmítnutí malajského výrobce jeřábů jako vhodného zdroje pro stanovení referenčních hodnot nezkreslených prodejních, režijních a správních nákladů a zisku bylo neopodstatněné. Obě výše uvedené zúčastněné strany poukázaly na významné rozdíly mezi mobilními plošinami montovanými na nákladní automobily a mobilními přístupovými plošinami a tvrdily, že jejich technické vlastnosti a výrobní proces jsou jiné než u mobilních přístupových plošin, což má zásadní dopad na jejich výrobní náklady.

(39) CCCME tvrdila, že pokud Komise vybere Brazílii, měl by být jako vhodný zdroj pro stanovení referenčních hodnot nezkreslených prodejních, režijních a správních nákladů a zisku vybrán jiný výrobce zdvihacích plošin než společnost Madal Palfinger S.A. (dále jen „Madal Palfinger“). Společnost Sinoboom jako alternativního brazilského výrobce navrhla výrobce mobilních a pásových jeřábů.

(40) Komise ani zúčastněné strany nedokázaly určit zemi, která by byla na podobné úrovni hospodářského rozvoje jako Čína, kde by se mobilní přístupové plošiny vyráběly. Komise proto vybrala výrobek ve stejné obecné kategorii jako mobilní přístupové plošiny na základě určujících vlastností výrobku, který je předmětem šetření, jak je uvedeno v oddíle 2 oznámení o zahájení ([8]), a to zdvihací plošiny, které jsou mobilní, samohybné a používají se pro zdvihání

([8]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky (C/2023/783, 13.11.2023, ELI: https://eur-lex.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).

osob. Komise proto vyloučila statické jeřáby používané pro manipulaci s materiálem. Pokud jde o mobilní pásové jeřáby, vzhledem k tomu, že definice výrobku, který je předmětem šetření, výslovně vylučuje z definice výrobku zařízení pro manipulaci s materiálem ([9]), nemohou být považovány za výrobek ve stejné obecné kategorii jako mobilní přístupové plošiny.

(41) Mobilní plošiny montované na nákladní automobily jsou samozřejmě mobilní a používají se hlavně pro zdvihání osob. Jediným rozdílem oproti mobilním přístupovým plošinám je jejich pohonný mechanismus, který je v případě mobilních přístupových plošin vestavěný, zatímco u mobilních plošin montovaných na nákladní automobily jej zajišťuje vozidlo. Komise ve své druhé poznámce o výrobních faktorech (dále jen „druhá poznámka“) potvrdila svůj závěr, že vzhledem k podobným určujícím vlastnostem a způsobu použití, výrobnímu procesu a vstupnímu materiálu patří mobilní plošiny montované na nákladní automobily do stejné obecné kategorie jako mobilní přístupové plošiny. Rozdíly, na které poukázala CCCME a společnost Sinoboom, nebyly takového rázu, aby vyvrátily základní podobnosti určujících vlastností obou výrobků. Toto tvrzení bylo zamítnuto.

(42) Zúčastněné strany nenavrhly jako vhodný zdroj pro stanovení referenčních hodnot nezkreslených prodejních, režijních a správních nákladů a zisku žádného výrobce mobilních plošin montovaných na nákladní automobily. Proto byla společnost Madal Palfinger, výrobce v Brazílii, kterého Komise určila ve druhé poznámce, jedinou společností, která byla zvažována pro další analýzu.

(43) CCCME a společnost Sinoboom tvrdily, že účetnictví společnosti Madal Palfinger nelze považovat za spolehlivé pro účely početního zjištění běžné hodnoty, protože tuto společnost vlastní společnost sídlící v EU (v Rakousku) a některé transakce v něm zachycené nebyly provedeny v rámci běžné obchodní činnosti. Odvolávaly se na přílohu k účetní závěrce společnosti Madal Palfinger za rok 2023, v níž se uvádí, že „[o]btížné hospodářské a politické podmínky panující v Latinské Americe měly dopad i na výrobu. Kapacita byla odpovídajícím způsobem upravena, zejména v Brazílii. Byly rozšířeny interní dodavatelské vztahy s výrobními závody v USA a proces standardizace […].“ ([10])

(44) Komise zjistila, že spolehlivost transakcí v účetnictví společnosti Madal Palfinger pro účely početního zjištění běžné hodnoty nebyla ohrožena úpravou kapacity v rámci skupiny Palfinger, která je uvedena v příloze k účetní závěrce za rok 2023, protože z hlediska tržeb a režijních nákladů a zisku byla velká většina transakcí společnosti Madal Palfinger na domácím a mezinárodním trhu i nadále spolehlivá.

(45) Komise potvrdila svůj závěr uvedený ve 197. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že vlastnictví společnosti Madal Palfinger je pro šetření irelevantní. Finanční údaje získané od společnosti Madal Palfinger odrážejí prodejní transakce provedené brazilským výrobcem, nikoli jeho evropským vlastníkem.

(46) Po poskytnutí konečných informací CCCME zopakovala tvrzení týkající se nespolehlivosti účetnictví Madal Palfinger kvůli transakcím uvnitř skupiny. CCCME také citovala prohlášení obsažené ve zprávě skupiny Palfinger za rok 2023 ([11]), které se týká Argentiny ([12]), a nikoli Brazílie. Těmito tvrzeními se již zabývaly 44. a 45. bod odůvodnění.

(47) Proto byl tento závěr v 58. bodě odůvodnění prozatímního nařízení potvrzen.

3.2. **Běžná hodnota**

3.2.1. *Existence podstatných zkreslení*

(48) Podrobnosti existence podstatných zkreslení byly uvedeny v oddíle 3.3 prozatímního nařízení.

([9]) *„Výrobkem, který je předmětem tohoto šetření, jsou mobilní přístupové plošiny, které jsou zkonstruované pro zdvihání osob...“*, oddíl 2, tamtéž.

([10]) Viz roční účetní závěrka společnosti Madal Palfinger za rok 2023, s. 28, https://assets.palfinger.com/importdata/corporate/newsroom/en/reports/2023/PALFINGER_GB2023_EN_open.pdf.

([11]) Tamtéž. Palfinger | Výroční zpráva za rok 2023 | Její stažení je možné na adrese https://i-report.palfinger.ag/2023/en/downloads.

([12]) Tamtéž, s. 28 „Byly rozšířeny interní dodavatelské vztahy s výrobními závody v USA a proces standardizace, jakož i optimalizace výroby **v závodě Rio Tercero v Argentině** pokračoval.“ Tučné zvýraznění doplněno.

(49) Po uložení prozatímních cel předložila čínská vláda dne 29. července 2024 připomínky, v nichž uvedla, že: i) ve zprávě existují nedostatky; ii) ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení je v rozporu s antidumpingovou dohodou WTO (dále jen „antidumpingová dohoda“); iii) postup šetření Komise podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení je v rozporu s právem WTO; iv) Komise by měla komplexně posoudit, zda na trhu reprezentativní země a na jejím vlastním trhu existují zkreslení. Ve stejný den předložila CCCME připomínky, podle kterých: i) ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení je neslučitelné s dohodami WTO a s rozhodnutím Orgánu WTO pro řešení sporů ve věci Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny ([13]); ii) v odvětví mobilních přístupových plošin v Číně neexistuje žádné podstatné zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení.

(50) Čínská vláda konkrétně tvrdila, že zaprvé aktualizovaná zpráva nevyřešila problém obsažený ve zprávě, neboť nadále subjektivně, jednostranně a nesprávně hodnotí tržní hospodářství Číny. Podle názoru čínské vlády je tomu tak zejména proto, že: a) Čína zavedla socialistické tržní hospodářství v souladu se svými specifickými podmínkami a čínské socialistické tržní hospodářství se neustále zdokonaluje a rozvíjí, přičemž trh má rozhodující úlohu při rozdělování zdrojů a čínská vláda hraje lepší roli v plné podpoře životaschopnosti hospodářství. Neexistuje pouze jeden model tržního hospodářství, tržní hospodářství by mělo být neoddělitelně spjato s historií, kulturou a realitou každé země; b) obsah aktualizované zprávy je nesprávný, jednostranný a výrazně se odchyluje od objektivní reality, neboť jako základ pro určení, zda na trhu existuje podstatné zkreslení, používá legitimní konkurenční výhody čínského průmyslu a běžné institucionální rozdíly mezi Čínou a Evropou, přičemž se zcela vyhýbá otázce, zda podstatné zkreslení na trhu existuje v samotné EU; c) Komise vydala pouze pracovní dokumenty útvarů Komise o Číně a Rusku, což vyvolává podezření, že je to motivováno politickými důvody, které vyvolávají obavy ohledně zacházení podle nejvyšších výhod; d) Komise přijímá tvrzení o podstatném zkreslení vznesená domácími výrobními odvětvími, přičemž jako hlavní důkaz používá (aktualizovanou) zprávu, čímž zvýhodňuje výrobní odvětví EU. Komise na základě této zprávy rozhodla o zahájení řízení, provádění šetření a vypracování závěrů, což vede k tomu, že Komise příznivěji posuzuje důkazy předložené výrobními odvětvími EU, což je postup, který není v souladu se základními právními zásadami poctivosti a spravedlnosti.

(51) Komise s tím nesouhlasila. Vzhledem k tomu, že čínská historická a kulturní specifika jsou skutečně mimo kontext analýzy podstatných zkreslení podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení, zaměřuje se aktualizovaná zpráva – která je komplexním dokumentem založeným na rozsáhlých objektivních důkazech, včetně právních předpisů, nařízení a dalších oficiálních politických dokumentů zveřejněných čínskými orgány, zpráv třetích stran z mezinárodních organizací, akademických studií a článků vědců a dalších spolehlivých nezávislých zdrojů – na případy poukazující na existenci zkreslení ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení. Příslušná zkreslení byla podrobně popsána v oddílech 3.3.2 až 3.3.8 prozatímního nařízení, přičemž byla zohledněna nejen aktualizovaná zpráva, ale celý soubor důkazů obsažených ve spisu, a čínská vláda nedoplnila žádné konkrétní informace, které by tuto analýzu zpochybnily. Naopak, pokud jde o tvrzení čínské vlády, že trh hraje rozhodující úlohu při přidělování zdrojů v rámci modelu socialistického tržního hospodářství, Komise poukázala na to, že i nejaktuálnější příslušné čínské politické dokumenty ukazují, že toto tržní přidělování zdrojů neexistuje. Zejména usnesení Ústředního výboru Komunistické strany Číny o dalším komplexním prohloubení reforem s cílem pokročit v modernizaci Číny, přijaté na třetím plenárním zasedání 20. Ústředního výboru Komunistické strany Číny dne 18. července 2024 (dále jen „usnesení přijaté na třetím plenárním zasedání“) jednoznačně potvrzuje marxismus-leninismus jako vůdčí filozofii, z níž vychází hospodářská politika čínské vlády, a výslovně se zavazuje provádět politiku odporující rozdělování zdrojů na základě tržních principů ([14]).

([13]) Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny, zpráva Odvolacího orgánu, WT/DS473/AB/R, bod 6.23.
([14]) Viz například body II.5 nebo III.8 usnesení přijatého na třetím plenárním zasedání.

(52) Pokud jde o tvrzení čínské vlády týkající se porušení zacházení podle nejvyšších výhod, Komise připomněla, že podle čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení se zpráva o situaci v zemi má vypracovat pro jakoukoli zemi pouze tehdy, pokud má Komise k dispozici podložené informace týkající se možné existence podstatných zkreslení v určité zemi či v určitém odvětví v dané zemi. Po vstupu ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení v platnost v roce 2017 měla Komise takové informace týkající se podstatných zkreslení ohledně Číny. Komise také vydala zprávu o zkresleních v Rusku v roce 2020 a aktualizovala zprávu o Číně v roce 2024. V případě potřeby mohou následovat další zprávy. Komise dále připomněla, že zprávy nejsou pro použití čl. 2 odst. 6a základního nařízení povinné. Ustanovení čl. 2 odst. 6a písm. c) základního nařízení popisuje podmínky, za nichž může Komise vydávat zprávy o jednotlivých zemích, přičemž podle čl. 2 odst. 6a písm. d) základního nařízení nejsou žadatelé povinni zprávu použít a existence zprávy o situaci v zemi ani není podmínkou pro zahájení šetření podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Pro zahájení šetření na tomto základě stačí podle čl. 2 odst. 6a písm. e) základního nařízení dostatečné důkazy o podstatných zkresleních v kterékoli zemi předložené žadateli, kteří splňují kritéria čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení. Pravidla týkající se podstatných zkreslení v jednotlivých zemích proto platí pro všechny země bez rozdílu a bez ohledu na existenci zprávy o situaci v zemi. Pravidla týkající se zkreslení v jednotlivých zemích tedy nejsou v rozporu se zacházením podle nejvyšších výhod.

(53) Pokud jde o tvrzení, že zveřejňováním zpráv o zkresleních Komise poskytuje výhody výrobním odvětvím EU, Komise zopakovala svůj postoj, že (aktualizovaná) zpráva je dokumentem založeným na důkazech (viz 51. bod odůvodnění výše). Zpráva byla založena do vyšetřovacího spisu, aby měly případné zúčastněné strany dostatek příležitostí ji a důkazy, na nichž je založena, vyvrátit, doplnit nebo se ke skutečnostem vyjádřit. Jak je uvedeno v 55. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, čínská vláda se rozhodla nepředložit žádné argumenty ani důkazy vyvracející zdroje uvedené ve zprávě. V důsledku toho tedy tomu není tak, že by postup Komise nebyl v souladu se základními právními zásadami poctivosti a spravedlnosti, ale naopak čínská vláda nevyužila procesní práva, která měla k dispozici.

(54) Za druhé, čínská vláda tvrdila, že čl. 2 odst. 6a základního nařízení není v souladu s právem WTO, a to především proto, že. a) pojem podstatných zkreslení nelze v antidumpingové dohodě WTO (dále jen „antidumpingová dohoda“) nalézt. Namísto toho článek 2.2 antidumpingové dohody obsahuje vyčerpávající seznam situací, ve kterých lze běžnou hodnotu určit buď pomocí metodiky počtně zjištěné běžné hodnoty, nebo metodiky ceny pro vývoz do třetí země. „Podstatné zkreslení na trhu“ nepatří do žádné z těchto situací; b) článek 2.2 antidumpingové dohody vyžaduje, aby se při počtním zjištění běžné hodnoty použily výrobní náklady v zemi původu s připočtením přiměřené částky na správní, prodejní a režijní náklady a zisk. Článek 2.2.1.1 antidumpingové dohody dále objasňuje, že náklady budou počítány na základě údajů, které vlastní dovozce nebo výrobce, účastnící se šetření s tím, že takové údaje jsou v souladu s všeobecně přijatými účetními zásadami vývozní země a přiměřeně odrážejí náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření. Ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení jde proto při používání počtně zjištěné běžné hodnoty nad rámec pravidel WTO.

(55) Tyto argumenty nebylo možné přijmout. Komise měla za to, že ustanovení čl. 2 odst. 6a základního nařízení jsou plně v souladu s povinnostmi, které má Evropská unie vůči WTO, včetně možností počtního zjištění běžné hodnoty podle článku 2.2 antidumpingové dohody. Jak výslovně objasnil Odvolací orgán WTO ve věci DS473 ([15]), právo WTO povoluje použití údajů ze třetí země, které jsou náležitě upraveny, je-li taková úprava nezbytná a odůvodněná. V této souvislosti Komise připomněla, že jakmile je zjištěno, že vzhledem k existenci podstatných zkreslení ve vyvážející zemi v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení není vhodné použít domácí ceny a náklady ve vyvážející zemi, je podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení pro každého vyvážejícího výrobce běžná hodnota počtně zjištěna na základě nezkreslených cen nebo referenčních hodnot ve vhodné reprezentativní zemi. Stejné ustanovení základního nařízení také umožňuje použití domácích nákladů, pokud je spolehlivě zjištěno, že nejsou zkreslené. V této souvislosti měli vyvážející výrobci možnost předložit důkazy o tom, že jejich individuální prodejní, režijní a správní náklady a/nebo jiné vstupní náklady nebyly zkreslené. V oddílech 3.3.2 až 3.3.8 prozatímního nařízení však Komise zjistila existenci zkreslení v odvětví mobilních přístupových plošin a neexistovaly žádné jednoznačné důkazy o nezkreslených výrobních faktorech u jednotlivých vyvážejících výrobců. To, zda byly záznamy čínských společností vedeny v souladu s obecně uznávanými účetními zásadami

([15]) Zpráva Odvolacího orgánu, Evropská unie – antidumpingová opatření uložená na bionaftu z Argentiny, WT/DS473/AB/R a Add.1, přijatá dne 26. října 2016, DSR 2016:VI, s. 2871, bod 7.10.

Číny nebo zda záznamy přiměřeně odrážely náklady spojené s výrobou a prodejem výrobku, který je předmětem šetření, v Číně, nemůže mít vliv na závěr týkající se použití metodiky podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení.

(56) Za třetí čínská vláda tvrdila, že postupy šetření Komise jsou v rozporu s pravidly WTO, jelikož Komise nezkoumala, zda záznamy čínských vývozců odpovídají obecně uznávaným účetním zásadám vyvážející země nebo zda přiměřeně odrážejí náklady na výrobu a prodej výrobku, který je předmětem šetření, ale odmítla záznamy čínských vývozců z důvodu tzv. podstatného zkreslení na trhu, což je v rozporu s článkem 2.2.1.1 antidumpingové dohody WTO a se závěry Odvolacího orgánu ve věci DS473 a panelu ve věci DS494, a zdůraznila, že podle článku 2.2.1.1 antidumpingové dohody by záznamy o nákladech výrobce v případě, že přesně a spolehlivě odrážejí všechny skutečně vynaložené náklady a skutečně souvisejí s výrobou a prodejem posuzovaného výrobku, měly být považovány za „přiměřeně odrážející náklady spojené s výrobou a prodejem posuzovaného výrobku“ a orgán provádějící šetření tyto záznamy použije ke stanovení výrobních nákladů podniku, který je předmětem šetření. Čínská vláda proto vyzvala Komisi, aby svůj postup upravila tak, aby byl v souladu s těmito požadavky WTO.

(57) Komise musela tato tvrzení zamítnout. Pokud jde o soulad záznamů čínských vývozců s obecně uznávanými účetními zásadami, tento argument byl již řešen v 54. až 56. bodě odůvodnění výše. Komise navíc s ohledem na věc DS494 připomíná, že jak EU, tak Ruská federace se proti závěrům panelu odvolaly a závěry nenabyly právní moci, a tudíž – podle stávající judikatury WTO – nemají právní postavení v systému WTO, neboť nebyly schváleny Orgánem pro řešení sporů prostřednictvím rozhodnutí členů WTO. V každém případě zpráva panelu ohledně tohoto sporu výslovně pojednává o ustanoveních čl. 2 odst. 6a základního nařízení jako o ustanoveních, která nejsou předmětem sporu.

(58) Za čtvrté čínská vláda uvedla, že Komise přijala údaje reprezentativní země a použila je k nahrazení nákladů čínských výrobců, aniž by komplexně posoudila, zda v Brazílii existuje podstatné zkreslení v souladu se šesti kritérii podle čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení. Komise by měla podle názoru čínské vlády jednat proaktivně a prošetřit a prokázat existenci zkreslení v reprezentativních zemích, a nikoli jen pasivně čekat, až pouze zúčastněné strany předloží důkazy. Navíc navzdory podáním čínských vyvážejících výrobců týkajícím se antidumpingových a/nebo vyrovnávacích opatření na ocelové materiály v Brazílii Komise neprovedla šetření, zda tato omezující opatření týkající se dovozu v Brazílii zkreslila ceny příslušných brazilských výrobců, ale argumenty čínských vyvážejících výrobců svévolně odmítla. Pokud jde o údaje o nákladech v Brazílii, čínská vláda zastávala názor, že vzhledem k tomu, že Komise zjistila podstatné zkreslení u výrobků čínských podniků na základě transakcí uvnitř skupiny, měla Komise při výběru reprezentativních podniků rovněž prošetřit a prokázat, zda ceny vybraných podniků v Brazílii nebyly „zkresleny“ v důsledku transakcí uvnitř skupiny. Dále uvedla, že Komise by měla komplexně prozkoumat, zda existují zkreslení na vnitřním trhu EU. Čínská vláda se domnívá, že tomu tak je, například vzhledem k tomu, že orgány EU a členské státy přijaly řadu přístupů podobných přístupu čínskému, ke směrování svých hospodářství a výrobních odvětví, mimo jiné vydáním pokynů orgánů, požadavkem, aby finanční systém, zejména komerční banky, převzal sociální odpovědnost, prováděním programů hospodářské pomoci a formulováním energetických politik, které podporují energetický sektor a udávají jeho směr.

(59) Komise tyto argumenty nepovažovala za správné. Pokud jde o posouzení údajů v reprezentativní zemi, Komise připomněla, že v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení běžnou hodnotu počtně zjišťuje na základě údajů, kterými nejsou domácí ceny ani náklady (ledaže by se jednoznačně prokázalo, že tyto náklady nejsou zkreslené) v zemi vývozu, pouze v případě, že se tyto údaje ukážou jako vhodný zdroj nezkreslených cen a nákladů. Komise je v rámci tohoto procesu povinna použít pouze nezkreslené údaje. V tomto ohledu Komise zdaleka nečeká pasivně, ale provádí vlastní analýzu a vyzývá zúčastněné strany, aby se vyjádřily k navrhovaným zdrojům pro stanovení běžné hodnoty v počátečních fázích šetření, a to prostřednictvím poznámek o nezkreslených zdrojích, které hodlá použít, zveřejněných na počátku řízení. Konečné rozhodnutí Komise o tom, které nezkreslené údaje by se měly k výpočtu běžné hodnoty použít, plně zohledňuje všechny připomínky obdržené od zúčastněných stran, jakož i vlastní průzkum Komise. Všechny příslušné aspekty analýzy jsou podrobně popsány v oddíle 3.4 prozatímního nařízení, a to i ve 199. bodě odůvodnění týkajícím se transakcí uvnitř skupiny a 201. bodě odůvodnění týkajícím se antidumpingových a vyrovnávacích opatření v Brazílii. Pokud jde o údajná zkreslení v EU, Komise již v reakci na podobný argument vznesený CCCME ve 179. bodě odůvodnění prozatímního nařízení zdůraznila, že politiky EU nejsou v souvislosti s posouzením prováděným podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení relevantní. Komise zopakovala, že podle čl. 2 odst. 6a písm. b) základního nařízení se analyzuje možný dopad jednoho nebo více rušivých prvků uvedených ve zmíněném ustanovení na ceny a náklady ve vyvážející zemi. Struktura nákladů a mechanismy tvorby cen na jiných trzích, například v EU, nejsou součástí této analýzy.

(60) Pokud jde o argumenty vznesené CCCME, za prvé komora zopakovala své dřívější tvrzení, že ani antidumpingová dohoda, ani protokol o přistoupení Číny k WTO, ani rozhodnutí Orgánu pro řešení sporů neumožňují Komisi odchýlit se od obecné metodiky stanovení běžné hodnoty podle článku 2.2.1 antidumpingové dohody, tj. použít náklady a ceny vyvážejícího výrobce nebo náklady a ceny existující ve vyvážející zemi, z důvodu, že ve vyvážející zemi byla zjištěna existence podstatných zkreslení. CCCME v této souvislosti uvedla, že se Komise nezabývala jejím argumentem v tomto smyslu, který předložila dne 3. ledna 2024.

(61) Vzhledem k tomu, že argument CCCME je do značné míry totožný s argumentem, který vznesla čínská vláda a kterým se zabývala v 54. až 57. bodě odůvodnění, odkázala Komise na svůj postoj uvedený v těchto bodech odůvodnění.

(62) Za druhé, pokud jde o údajnou neexistenci podstatných zkreslení v odvětví mobilních přístupových plošin v Číně, CCCME uvedla, že: a) Čína v posledních sedmi letech otevřela svůj finanční systém a přivítala na svém území zahraniční investice, včetně amerických a evropských výrobců mobilních přístupových plošin; b) Čína dosáhla významného pokroku v posilování ochrany duševního vlastnictví a provedla také významné reformy rámce státních podniků, které snižují nadměrnou kapacitu a zvyšují jejich konkurenceschopnost; c) 14. pětiletý plán se týká pouze odvětví stavebních strojů, zatímco odvětví mobilních přístupových plošin, tj. odvětví průmyslového vybavení leteckých pracovních plošin, není ve 14. pětiletém plánu ani zmíněn. Skutečnost, že se mobilní přístupové plošiny často používají v souvislosti se stavebními pracemi, neospravedlňuje podle názoru CCCME přístup, podle kterého Komise považuje odvětví mobilních přístupových plošin za součást odvětví stavebních strojů; d) argumentace Komise týkající se přítomnosti státu ve firmách je pokrytecká, protože žádná ze společností, na které se Komise odvolává, jako například společnost XCMG nebo společnost Liugong, není zahrnuta do vzorku tohoto šetření, a nepředstavuje tedy hlavní sílu čínského výrobního odvětví. Navíc pokud se Komise domnívá, že státní podíl ve společnostech vyrábějících mobilní přístupové plošiny je příčinou zkreslení na trhu, měla by také dojít k závěru, že v členských státech EU, jako je Francie, Německo nebo Polsko, rovněž existuje zkreslení na trhu tím, že tyto země vlastní akcie společností kótovaných na burze.

(63) Komise nemohla tyto argumenty přijmout. CCCME nepředložila žádné konkrétní důkazy vyvracející analýzu Komise obsaženou v oddílech 3.3.2, 3.3.5 a 3.3.7 prozatímního nařízení a pouhé prohlášení, že zahraniční investice jsou v Číně vítány nebo že byly provedeny reformy rámce státních podniků, nemůže změnit posouzení Komise provedené v tomto ohledu. Komise navíc poukázala na to, že nedávno přijaté čínské politické dokumenty, jako je usnesení přijaté na třetím plenárním zasedání, ukazují, že cílem reformy státních podniků je především upevnit a posílit přítomnost státních podniků ve strategických odvětvích ([16]). Pokud jde o skutečnost, že odvětví mobilních přístupových plošin není ve 14. pětiletém plánu výslovně zmíněno, Komise ve 130. až 138. bodě odůvodnění prozatímního nařízení popsala čínský systém plánování, který stanoví priority a předepisuje cíle pro orgány na ústřední, provinční a místní úrovni, včetně toho, že tento systém, i když ve 14. pětiletém plánu není odvětví mobilních přístupových plošin výslovně zmíněno, obsahuje výslovná ustanovení pro dotčený výrobek na nižší než ústřední úrovni. Co se týče států EU, které jsou držiteli podílů ve společnostech, Komise již poukázala na irelevanci této argumentace ve výše uvedeném 59. bodě odůvodnění. Kromě toho Komise ve 107. až 111. bodě odůvodnění a 171. bodě odůvodnění prozatímního nařízení rovněž uvedla, že státní kontrola u čínských výrobců mobilních přístupových plošin dalece přesahuje rámec vlastnictví a představuje podstatné zkreslení podle čl. 2 odst. 6a písm. b) první odrážky základního nařízení.

(64) Po poskytnutí konečných informací CCCME zopakovala svá tvrzení týkající se neslučitelnosti čl. 2 odst. 6a s Dohodou o WTO. Těmito tvrzeními se již zabývaly 51. až 61. bod odůvodnění.

(65) S ohledem na výše uvedené skutečnosti Komise potvrdila své závěry, k nimž došla v oddíle 3.3 prozatímního nařízení.

3.2.2. *Reprezentativní země*

(66) Po poskytnutí prozatímních informací CCCME tvrdila, že vzhledem k tomu, že neexistuje žádná jiná země na podobné úrovni hospodářského rozvoje jako Čína, která by vyráběla mobilní přístupové plošiny, měla Komise vybrat jinou zemi než Brazílii, která je výrobcem podobného výrobku patřícího do stejné obecné kategorie. CCCME zopakovala svůj návrh vybrat jako alternativní reprezentativní zemi Malajsii.

(67) V 60. bodě odůvodnění prozatímního nařízení již Komise toto tvrzení vyvrátila a doplnila další prvky ve 41. bodě odůvodnění výše.

(68) Závěry, k nimž se dospělo ve 203. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, byly potvrzeny.

3.2.3. *Nezkreslené náklady a referenční hodnoty*

3.2.3.1. Výrobní faktory

(69) Společnost Sinoboom tvrdila, že použití databáze Global Trade Atlas (GTA) ([17]) vedlo k nepřiměřenému výsledku u některých výrobních faktorů, jako jsou motory a další materiály ([18]), o nichž společnost Sinoboom tvrdila, že mezi jejími vlastními náklady a referenční hodnotou jsou značné cenové rozdíly. Společnost tvrdila, že k získání nezkreslených referenčních hodnot by Komise měla použít údaje vykázané společností Sinoboom nebo alternativní metodu.

([16]) Viz oddíl II.5 usnesení přijatého na třetím plenárním zasedání: „*Prohloubíme reformu státního kapitálu a státních podniků, zlepšíme instituce a mechanismy řízení a dohledu, posílíme strategickou koordinaci mezi příslušnými správními útvary a budeme pracovat na zdokonalení uspořádání státního sektoru a úpravě jeho struktury. To vše pomůže státnímu kapitálu a státním podnikům, aby byly silnější, lepší a větší.* (...) *Státní kapitál bude směřovat do hlavních průmyslových odvětví a klíčových oborů, které jsou životně důležité pro národní bezpečnost a slouží jako hnací síla národního hospodářství.* (...) *Zavedeme systém hodnocení výkonnosti státních podniků při plnění jejich strategických úkolů* (...)."

([17]) Obchodní údaje o mezinárodním dovozu a vývozu: Global Trade Atlas | S&P Global (spglobal.com), https://www.spglobal.com/market-intelligence/en/solutions/products/maritime-global-trade-atlas.

([18]) Vzhledem k tomu, že se toto tvrzení týká nákladů na některé výrobní faktory společnosti Sinoboom, nebudou určité výrobní faktory z důvodu obchodního tajemství konkrétně uvedeny.

(70) Komise měla za to, že údaje společnosti Sinoboom podléhají podstatným zkreslením, která byla zjištěna u ČLR, jak je uvedeno v oddíle 3.2.1 výše a v 64. až 185. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Proto nemohly být použity při výpočtu početně zjištěné běžné hodnoty podle čl. 2 odst. 6a základního nařízení. Komise proto rovněž odmítla tvrzení, že existence rozdílů mezi zkreslenými cenami výrobních faktorů používaných společností a cenami referenčních hodnot získaných z databáze GTA dokazuje, že ceny z databáze GTA jsou „nereprezentativní".

(71) Společnost Sinoboom tvrdila, že kódy HS vybrané Komisí pro některé výrobní faktory se liší od kódů uvedených při ověřování odpovědi na dotazník. Společnost požadovala, aby byly použity vykázané kódy HS.

(72) Komise zrevidovala referenční hodnoty pro výrobní faktory uvedené v 71. bodě odůvodnění, aby zajistila soulad s kódy HS, které uvedla společnost Sinoboom. Poznamenala však, že použití alternativních kódů HS občas vyžaduje použití jiné měrné jednotky. Komise přepočítala příslušné referenční hodnoty na základě převodní tabulky poskytnuté společností. Použité kódy HS spolu s úpravami byly sděleny společnosti Sinoboom.

(73) Společnost Sinoboom uvedla, že u některých výrobních faktorů byly ceny při poskytnutí prozatímních informací vyjádřeny v jiných měrných jednotkách než ceny uvedené u příslušných materiálů v odpovědi na dotazník. Společnost tvrdila, že změna měrné jednotky může způsobit zjevné zkreslení při početním zjišťování běžné hodnoty společnosti Sinoboom, protože tyto referenční hodnoty se uplatní na míry spotřeby materiálů vypočtené na základě různých měrných jednotek. Výsledkem byl „nesoulad informací o nákladech", jak prohlašuje společnost Sinoboom. Podle jejího vyjádření měla Komise v případě těchto výrobních faktorů použít alternativní databázi.

(74) Komise shledala toto tvrzení neopodstatněným a odmítla argument, že by měla použít alternativní databázi, protože zajistila správné použití ekvivalentní měrné jednotky v souladu s měrnou jednotkou uvedenou společností Sinoboom tím, že použila sekundární jednotku ([19]) uvedenou v databázi GTA. V případech, kdy to odůvodňují specifika některých výrobních faktorů, použila Komise alternativní měrnou jednotku a odpovídajícím způsobem referenční hodnotu přepočítala.

(75) Společnost Sinoboom tvrdila, že v různých přílohách v rámci předběžného poskytnutí informací týkajících se čtyř výrobních faktorů byl nesoulad v cenách výrobních faktorů ([20]). Referenční jednotková cena uvedená v příloze 4.1 a v příloze 2.2 v rámci předběžného poskytnutí informací se liší. Společnost Sinoboom požádala Komisi, aby tuto nesrovnalost přezkoumala a opravila.

(76) Komise v konečné fázi zveřejnila novou přílohu 4.1, která opravuje administrativní chybu a z ní vyplývající nesoulad mezi cenami výrobních faktorů.

(77) Společnost Dingli tvrdila, že Komise použila nesprávnou referenční hodnotu pro výrobní faktor, který představuje významný podíl jejích nákladů. Společnost navrhla použití jiné referenční hodnoty.

(78) Po analýze Komise toto tvrzení přijala. Komise proto běžnou hodnotu pro společnost přepočítala, což mělo za následek její snížení.

(79) Společnost Terex uvedla, že by měly být změněny ceny dvou výrobních faktorů ([21]), aby byla opravena administrativní chyba, kterou učinila Komise. Společnost tvrdila, že v prozatímní fázi Komise v důsledku administrativní chyby nesprávně uvedla jeden z výrobních faktorů a u jiného použila nesprávnou referenční hodnotu.

([19]) „Sekundární jednotka" nebo „sekundární množství" se často používá pro poskytnutí dodatečných informací o měření společně s primární měrnou jednotkou pro určitou komoditu. V tomto případě byl sekundární jednotkou vždy kilogram (kg). Pokud byl primární jednotkou počet jednotek nebo kusů, poskytla databáze GTA také hodnotu v kilogramech.

([20]) Konkrétní výrobní faktory nebudou z důvodu zachování obchodního tajemství uvedeny. Společnost Sinoboom označila konkrétní výrobní faktory za důvěrné obchodní informace, které nelze učinit předmětem shrnutí, protože jejich cena se podstatně liší od veřejně dostupné referenční hodnoty, což vede ke zveřejnění konkrétních nákladů společnosti.

([21]) Z důvodu zachování obchodního tajemství nebude uvedeno, o které konkrétní výrobní faktory se jedná.

(80) Komise administrativní chybu uznala, přijala tvrzení týkající se prvního výrobního faktoru a odpovídajícím způsobem opravila referenční hodnotu. Pokud jde o tvrzení týkající se ceny druhého výrobního faktoru, Komise toto tvrzení zamítla a objasnila, že použitá referenční hodnota byla založena na sekundární jednotce zveřejněné v databázi GTA. V důsledku toho Komise běžnou hodnotu upravila.

(81) CCCME znovu předložila své tvrzení, že zařazení materiálu, který tvoří méně než 1 % celkových výrobních nákladů, do kategorie spotřebního materiálu je nevhodné, a uvedla, že u některých výrobců zařazených do vzorku mohou tyto vstupy představovat až pětinu celkových výrobních nákladů.

(82) Komise uvedla, že CCCME nezpochybnila její ustálenou praxi vyjadřovat spotřební materiál jako procentní podíl surovin na základě údajů o nákladech, které uvedli výrobci. Vzhledem k tomu, že hlavní nákladové položky, jako jsou motory, baterie, ventily, pneumatiky a postroje, které představují více než 80 % celkových výrobních nákladů, nebyly seskupeny, byla použitá metodika považována za vhodnou. Komise se dále domnívala, že počet výrobních faktorů byl mimořádně vysoký, až 200 položek, takže stanovení referenčních hodnot pro každou z nich by zbytečně zkomplikovalo šetření a nevedlo by vzhledem k obecným zkreslením existujícím na trhu ČLR k jinému výsledku. Komise uvedla, že jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku sám výrobní faktory ve své odpovědi na dotazník seskupil. Na základě toho bylo tvrzení zamítnuto.

(83) Po poskytnutí konečných informací společnost Dingli tvrdila, že je třeba opravit referenční hodnotu pro dva výrobní faktory ([22]).

(84) V případě první referenční hodnoty společnost Dingli předložila důkazy prokazující, že vstup použitý v jejím výrobním procesu spadá pod jiný celní kód, než jaký používá Komise. Komise toto tvrzení přijala a referenční hodnotu změnila. Nová referenční hodnota byla oznámena společnosti Dingli. V případě druhé referenční hodnoty však nebyly předloženy žádné důkazy podporující toto tvrzení. Komise proto toto tvrzení zamítla.

3.2.3.2. Suroviny

(85) CCCME požádala Komisi, aby všem zúčastněným stranám zpřístupnila původní údaje získané z databáze GTA pro brazilské referenční hodnoty, z nichž vyplývá automatické porovnávání prováděné algoritmem mezi celními kódy z různých jurisdikcí, jež se používá k výpočtu nezkreslené hodnoty surovin.

(86) Žádost byla přijata a Komise požadované údaje zahrnula do informací poskytnutých zúčastněným stranám.

(87) Po poskytnutí konečných informací CCCME tvrdila, že údaje z databáze GTA zveřejněné podle 86. bodu odůvodnění nepostačují k tomu, aby mohla využít svého práva na obhajobu. Komise toto tvrzení zamítla, protože zveřejněné údaje umožnily všem zúčastněným stranám zjistit, jaká metodika, jaké referenční hodnoty a jaké hodnoty byly použity.

(88) Společnost Sinoboom tvrdila, že pro komponenty nakoupené v tuzemsku by Komise měla použít ceny FOB, a to odečtením nákladů na dopravu, pojištění atd. od ceny CIF, jak je uvedeno v databázi GTA. Společnost Sinoboom nakupovala suroviny a další vstupy na domácím trhu, což mělo za následek ceny FOB, které nezahrnují náklady na námořní dopravu, pojištění a dovozní cla. Dovozní ceny z databáze GTA použité Komisí zahrnovaly náklady na námořní dopravu, pojištění a v některých případech i dovozní clo.

([22]) Konkrétní výrobní faktory byly považovány za důvěrné obchodní informace.

(89) Komise pro výpočet běžné hodnoty použila odpovídající náklady na výrobu a prodej ve vhodné reprezentativní zemi s podobnou úrovní hospodářského rozvoje jako Čína, jak je stanoveno v čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení ([23]). Tyto ceny, získané z databáze GTA, zahrnují dopravu, pojištění a clo a lze mít za to, že odpovídají výrobním nákladům v reprezentativní zemi. Komise dále poznamenává, že skutečnost, že čínští vyvážející výrobci nakupují z domácích zdrojů určité vstupní materiály pro výrobu mobilních přístupových plošin, neznamená, že brazilští výrobci získávají stejné vstupní materiály také na brazilském domácím trhu. Toto tvrzení Komise odmítla.

3.2.3.3. Pracovní síla

(90) Společnost Dingli a CCCME znovu předložily své tvrzení, že pro výpočet nákladů práce by měla být použita verze 1.1 tabulky statistiky práce Pesquisa Industrial Annual (dále jen „PIA“) v Brazílii ([24]) namísto tabulky PIA verze 2.2 ([25]), protože v ní byly snadno dostupné údaje pro průmyslové odvětví 28.22, které zahrnuje výrobu strojů, zařízení a vybavení pro přepravu a zvedání nákladů a osob, spolu s údaji konkrétně souvisejícími s výrobními činnostmi.

(91) Toto tvrzení bylo zamítnuto ve 223. bodě odůvodnění prozatímního nařízení s odůvodněním, že tabulka PIA verze 2.2 poskytuje údaje o mnohem specifičtějších kategoriích podniků. Společnost Dingli a CCCME poskytly důkazy, že toto rozlišení je možné i při použití tabulky PIA verze 1.1, a proto bylo tvrzení přijato. Komise provedla revizi výpočtu nákladů práce na základě údajů v tabulce PIA verze 1.1 pro rok 2022.

(92) CCCME znovu předložila svůj požadavek, aby Komise omezila náklady na sociální zabezpečení na příspěvky do Instituto Nacional do Seguro Social (dále jen „INSS“) a Fundo de Garantia do Tempo de Serviço (dále jen „FGTS“), protože v poznámce 17 k účetní závěrce společnosti Madal Palfinger ([26]) pro účely výpočtu příspěvků na sociální zabezpečení byly zohledněny pouze příspěvky do fondů INSS a FGTS.

(93) Ve 225. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise předběžně zamítla stejné tvrzení, neboť šetření ukázalo, že v Brazílii existují i jiné druhy příspěvků na sociální zabezpečení a jejich sazby se mohou lišit. CCCME nepředložila žádné další podstatné údaje, které by dokazovaly, že v rozporu s předběžným závěrem Komise uvedeným ve 225. bodě odůvodnění prozatímního nařízení neexistují v Brazílii jiné možné příspěvky na sociální zabezpečení než příspěvky do fondů INSS a FGTS. Komise potvrdila zamítnutí tohoto tvrzení.

(94) Po poskytnutí konečných informací CCCME zopakovala své tvrzení, že pro výpočet příspěvku na sociální zabezpečení by měly být brány v úvahu pouze příspěvky do fondů INSS a FGTS. Tímto tvrzením se již zabýval 93. bod odůvodnění.

(95) Společnost Dingli uvedla, že pro výpočet nákladů práce by se měly brát v úvahu pouze sociální příspěvky placené zaměstnavatelem za výrobní zaměstnance, a sociální příspěvky placené na nevýrobní zaměstnance by se měly odečíst. Rozdělení příspěvku by mělo být založeno na poměru mezi celkovými platy výrobních a nevýrobních zaměstnanců.

(96) Komise dospěla k závěru, že argument společnosti Dingli je opodstatněný, protože při výpočtu referenční hodnoty pro náklady práce by měly být zohledněny pouze náklady související s výrobou výrobku, který je předmětem šetření, a výši sociálních příspěvků odpovídajícím způsobem přepočítala.

(97) Po poskytnutí konečných informací společnost Dingli tvrdila, že ačkoli Komise toto tvrzení přijala, jak je uvedeno v 96. bodě odůvodnění, přepočet výše sociálních příspěvků to neodráží.

([23]) Viz poznámka pod čarou č. 1.
([24]) Tabulka statistiky práce Pesquisa Industrial Annual https://www.ibge.gov.br/estatisticas/economicas/industria/9042-pesquisa-industrial-anual.html?=&t=downloads.
([25]) Tamtéž.
([26]) https://ads.clicrbs.com.br/PUBLICIDADE-LEGAL/PIO/Publicidade_Legal_PIO_290324_madalpalfinger.pdf.

(98) Komise toto tvrzení zamítla, protože sociální příspěvky byly po zveřejnění prozatímních opatření přepočítány. Komise vypočítala hodnotu příspěvků a vydělila je počtem zaměstnanců ve výrobě, a to bez ohledu na osoby, které nejsou zapojeny do výroby.

(99) Společnost Dingli poukázala na to, že při přepočtu hodinových nákladů práce v brazilských realech (dále jen „BRL“) na čínské jüany (dále jen „CNY“) Komise nepoužila směnný kurz pro rok 2021. V předběžných výpočtech se směnný kurz použitý pro přepočet BRL na eura (dále jen „EUR“) vztahuje k roku 2022; směnný kurz použitý pro přepočet EUR na CNY se vztahuje k období šetření. V konečné fázi s cílem dospět k hodinovým nákladům práce v období šetření Komise použila index nákladů práce pro rok 2023 na poslední dostupné údaje z roku 2022. Výsledné mzdové náklady byly poté přepočteny na CNY pomocí směnných kurzů v období šetření.

(100) Komise zamítla tvrzení, že měla použít směnný kurz z roku 2021, protože se v konečné fázi stalo bezpředmětné, že byly použity údaje z roku 2022.

(101) Po poskytnutí konečných informací společnost Dingli tvrdila, že tím, že Komise upravila brazilské náklady práce pro rok 2022 na údaje z roku 2023 a poté je převedla na RMB pomocí směnného kurzu platného během období šetření, započítala inflaci dvakrát. Společnost Dingli tvrdila, že buď měly být směnné kurzy pro období šetření použity bez provedení úprav, nebo pokud byly úpravy provedeny, měly být použity směnné kurzy z roku 2022.

(102) Komise toto tvrzení zamítla, protože společnost Dingli nijak neprokázala, že změna indexu nákladů práce od roku 2022 do roku 2023 byla spojena výhradně s inflací. Brazilský index nákladů práce neukazuje kolísání hodnoty platů, ale celkové náklady na zaměstnávání pracovní síly na hodinové bázi, které mohou být ovlivněny i jinými faktory než inflací. Současná úprava indexu pro rok 2022 a použití směnného kurzu v období šetření navíc nevedly k dvojímu započtení. Naopak, tyto úpravy zajistily, že referenční hodnota odrážela mzdové náklady, které měly být zaplaceny v období šetření na základě dostupných informací.

(103) Po poskytnutí konečných informací CCCME tvrdila, že Komise nesprávně použila index spotřebitelských cen k úpravě mzdových nákladů v roce 2022 na mzdové náklady v období šetření. Podle CCCME bylo vhodnější použít index průměrného příjmu.

(104) Komise k indexaci mzdových nákladů použila průměrnou vnitrostátní spotřebitelskou cenu v období šetření odvozenou ze statistiky Instituto Brasileiro de Geografia e Estatística (IBGE) ([27]). CCCME nepředložila žádné důkazy, které by prokazovaly, proč tato metodika nebyla přesná. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(105) Po poskytnutí konečných informací CCCME tvrdila, že metodika pro výpočet roční pracovní doby je nesprávná. Namísto vynásobení průměrné týdenní doby skutečně odpracované v souvislosti s kategorií ekonomické činnosti č. 28, výroba strojů a zařízení, získané z databáze ILOSTAT celkovým počtem týdnů v kalendářním roce Komise nejprve vypočítala denní pracovní dobu vydělením týdenní doby pěti pracovními dny v týdnu a poté vynásobila takto vypočtenou denní pracovní dobu údajnými 220 dostupnými pracovními dny za rok.

([27]) IBGE | Portal do IBGE | IBGE, https://www.ibge.gov.br/

(106) Komise odkázala na výpočty poskytnuté zúčastněným stranám, které podrobně popsaly způsob výpočtu referenční hodnoty týkající se nákladů práce. Použila konkrétně celkové roční náklady práce na zaměstnance u společností s více než 30 zaměstnanci a upravila je pomocí průměru vnitrostátního indexu spotřebitelských cen za rok 2022 nad rámec průměru období šetření. K výpočtu průměrného týdenního počtu odpracovaných hodin v Brazílii pro rok 2022 v tomto odvětví byly použity statistiky MOP (ISIC úroveň 2 aktivita 28). Průměrné roční náklady na zaměstnance vázané na výrobu (indexované) byly vyděleny zmíněným průměrem týdenních hodin, čímž byla dosažena hodnota nákladů práce. Na tomto základě a vzhledem k neexistenci dalších konkrétních připomínek bylo toto tvrzení zamítnuto. Na základě výše uvedených skutečností Komise stanovila hodinové náklady práce na 70,60 CNY v reprezentativní zemi.

3.2.3.4. Elektřina a zemní plyn

(107) CCCME a společnost Dingli znovu předložily tvrzení, že Komise by měla od nákladů na elektřinu a plyn odečíst DPH ve výši 17,5 %, a odkázaly na nedávno použitý postup Komise, v rámci něhož bylo toto tvrzení přijato.

(108) Komise toto tvrzení uznala a odečetla částku DPH od nákladů na elektřinu a zemní plyn, protože zjistila, že brazilské společnosti měly nárok na daňové úlevy u ICMS ([28]) u elektřiny a plynu používaných v průmyslové výrobě.

(109) Po poskytnutí konečných informací Koalice pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU tvrdila, že by Komise měla použít platné sazby ICMS pro plyn a elektřinu ve státě Rio Grande do Sul, kde sídlí společnost Madal Palfinger.

(110) Komise zjistila, že každé zboží při přepravě do jiného státu v Brazílii má svou vlastní sazbu ICMS podle svého původu. Sazby ICMS v Rio Grande do Sul pro plyn a elektřinu pocházející z vnitrostátní sítě proto nebyly u těchto výrobních faktorů považovány za relevantní. Důkazy předložené Koalicí pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU na podporu tvrzení, že sazba ICMS pro elektřinu činila 17 %, navíc naznačovaly, že v roce 2024 tato sazba nezahrnovala elektřinu pro průmyslové využití ([29]). Komise proto použila průměrnou sazbu ICMS pro celou Brazílii ve výši 17,5 % pro elektřinu i plyn, což považovala za přesné. Toto tvrzení bylo zamítnuto.

(111) Na základě těchto skutečností Komise stanovila cenu elektřiny pro průmyslové využití v reprezentativní zemi ve výši 0,89 CNY/kWh a cenu plynu pro průmyslové využití v reprezentativní zemi ve výši 0,452 CNY/kWh.

3.2.3.5. Náklady na výrobní režii, prodejní, režijní a správní náklady, zisk a snížení hodnoty

(112) CCCME znovu předložila tvrzení, že poté, co byla „úprava současné hodnoty“ odstraněna z finančních nákladů společnosti Madal Palfinger, protože tyto náklady nelze považovat za vynaložené v rámci běžné obchodní činnosti, by se měla odstranit i z finančních příjmů. CCCME považuje toto asymetrické zacházení za chybné. Komise toto tvrzení přijala.

(113) Společnost Dingli znovu předložila tvrzení, že vzhledem k tomu, že vývozní cena čínských výrobců byla stanovena na úrovni ceny ze závodu, a vzhledem k tomu, že Komise má snadno dostupné údaje o přepravních nákladech, přepravním pojištění a provizích, měly by být tyto náklady odstraněny z prodejních, režijních a správních nákladů společnosti Madal Palfinger, aby se zajistilo, že počtně zjištěná běžná hodnota bude odpovídajícím způsobem stanovena na úrovni ceny ze závodu. Společnost Dingli uvedla, že na povinnosti porovnávat ceny na úrovni ceny ze závodu trvá bez ohledu na tvrzení Komise uvedené v 245. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že neměla k dispozici dostatečné informace týkající se určení příjmů a nákladů souvisejících s přepravou, pojištěním přepravy a provizemi, které by umožnily oddělení nákladů souvisejících s vývozem a domácím prodejem.

([28]) ICMS je zkratkou *Imposto Sobre Operações Relativas à Circulação de Mercadorias e Serviços de Transporte Interestadual de Intermunicipal e de Comunicações*. Jedná se o daň z prodeje a služeb a vztahuje se na pohyb zboží, přepravu, komunikační služby a další obecné dodávky zboží. Platí ji soukromé fyzické osoby a právnické osoby, které obchodují se zbožím; ti, kdo dovážejí výrobky; ti, kdo získávají zboží zabavené celními orgány, a ti, kdo získávají ropné produkty ze zahraničí.

([29]) ICMS RS 2024 – Tabela atualizada – Tax Group – Energia elétrica (**exceto** para consumo em iluminação de vias públicas, i**ndustrial**, rural e, até 50 KW por mês, residencial), https://www.taxgroup.com.br/intelligence/icms-rs-2024-tabela-atualizada/

(114) V návaznosti na toto tvrzení Komise v poznámce 17 ve finančním výkazu společnosti Madal Palfinger za rok 2023 určila konkrétní hodnoty nákladů na přepravu a provizí ([30]). Aby dospěla k běžné hodnotě na úrovni ceny ze závodu, odečetla Komise náklady na dopravu a provize od prodejních nákladů použitých pro výpočet prodejních, režijních a správních nákladů.

(115) Po poskytnutí konečných informací Koalice pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU tvrdila, že by se při početním zjišťování běžné hodnoty neměly odečítat náklady na dopravu a provize od prodejních nákladů použitých pro stanovení prodejních, režijních a správních nákladů.

(116) Komise neshledala, že by toto tvrzení bylo opodstatněné, a závěr formulovaný ve 113. bodě odůvodnění nezměnila. Prodejní náklady společnosti Madal Palfinger zahrnovaly částku pokrývající náklady na dopravu a provize, které bylo třeba odečíst, aby bylo možné srovnání vývozní ceny ze závodu s početně zjištěnou běžnou hodnotou ze závodu. Toto tvrzení bylo zamítnuto.

(117) Po poskytnutí konečných informací Koalice pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU tvrdila, že pokud se Komise rozhodla vyloučit náklady na dopravu u vstupů, musí také upravit náklady na prodané zboží pro výpočet prodejních, režijních a správních nákladů tím, že od „nákladů na prodané zboží a služby“, které uvádí společnost Madal Palfinger, odečte výši nákladů na dopravu u nákupu surovin a vstupů vyvážejících výrobců.

(118) Toto tvrzení bylo zamítnuto, protože, jak je vysvětleno ve 115. bodě odůvodnění, Komise porovnala početně zjištěnou běžnou hodnotu s vývozní cenou na úrovni ze závodu. Při početním zjišťování běžné hodnoty ze závodu, která musí vykazovat náklady u brány závodu, nelze vzít v úvahu náklady na dopravu výrobku, který je předmětem šetření. Koalice pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU navíc ani neposkytla důkazy prokazující skutečnost, že náklady na dopravu souvisely i se vstupy. Náklady na dopravu suroviny použité při výrobě výrobku, který je předmětem šetření, jsou ve skutečnosti skutečnou nákladovou položkou, která musí být při početním zjištění běžné hodnoty zohledněna, a obvykle souvisí s náklady na vstupy a nevykazuje se samostatně.

(119) Po poskytnutí konečných informací Koalice pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU tvrdila, že jelikož finanční závěrka společnosti Madal Palfinger neumožňuje rozlišovat mezi domácím prodejem a prodejem na vývoz, neměly by být náklady na dopravu a provize odečteny od prodejních, režijních a správních nákladů.

(120) Komise toto tvrzení zamítla, protože běžná hodnota musela být stanovena na úrovni ze závodu, takže tyto náklady musely být odečteny, aby bylo možné stanovit prodejní, režijní a správní náklady a zisk v reprezentativní zemi, bez ohledu na místo určení prodávaného zboží.

(121) CCCME uvedla, že Komise by neměla k extrapolaci nezkreslené hodnoty spotřebního materiálu a režijních nákladů používat vypočtený procentní podíl spotřebního materiálu na celkových nákladech na suroviny a procentní podíl výrobních režijních nákladů na výrobních nákladech skutečně vynaložených čínskými vyvážejícími výrobci. CCCME dále uvedla, že se Komise dopustila chyby, když vyjádřila skutečné náklady na dopravu čínských vyvážejících výrobců u dodávek surovin jako procento skutečných nákladů na každou surovinu a poté použila stejný procentní podíl na nezkreslené náklady na stejnou surovinu, aby získala nezkreslené náklady na dopravu. CCCME zpochybnila výsledek použití této metody tvrzením, že nevyhnutelně vede ke zkreslené referenční hodnotě, protože je vyjádřena jako procento údajně zkreslených nákladů na suroviny nebo přímých nákladů. Komise by měla buď určit referenční hodnotu spotřebního materiálu, výrobních režijních nákladů a nákladů na dopravu odděleně od ostatních vstupních surovin, nebo akceptovat skutečné náklady čínských vyvážejících výrobců na spotřební materiál, výrobní režijní náklady a náklady na dopravu.

(122) CCCME zpochybnila argument Komise uvedený v 237. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že přičtení procentního podílu výrobních režijních nákladů k nezkresleným výrobním nákladům vypočteným na základě podílu režijních nákladů na výrobních nákladech spolupracujících vyvážejících výrobců vede k přesnějším výsledkům než převzetí hodnoty režijních nákladů z finančních výkazů společnosti Madal Palfinger. CCCME dodala, že totéž lze říci o správních, prodejních a režijních nákladech a zisku a že Komise by měla stejným způsobem vypočítat nezkreslenou částku prodejních, režijních a správních nákladů a zisku vyvážejících výrobců zařazených do vzorku a nespoléhat se na finanční údaje společnosti Madal Palfinger.

([30]) Viz poznámka pod čarou č. 26.

(123) Komise v 82. bodě odůvodnění uvedla, že nákladové položky zanedbatelné hodnoty, jak je uvedli vyvážející výrobci, byly zařazeny do spotřebního materiálu. Režijní náklady byly vyjádřeny jako procento hodnoty, kterou vyvážející výrobci vykázali u všech přímých nákladů. Náklady na dopravu byly vyjádřeny jako procento z vykázaných nákladů na suroviny.

(124) Komise zamítla návrh na použití nákladů na spotřební materiál, výrobní režijní náklady a dopravu, které vykázali vyvážející výrobci, protože podle čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení ([31]) lze domácí náklady použít, pouze pokud je jednoznačně stanoveno, že nejsou zkreslené. To v tomto případě nebylo prokázáno.

(125) Tvrzení CCCME neobsahovalo žádný platný argument, který by odůvodňoval, proč by se Komise měla odchýlit od svého zavedeného postupu získávat finanční údaje od výrobců určených v reprezentativní zemi. Vzhledem k tomu, že vyvážející výrobci působili ve zkresleném ekonomickém prostředí, nelze u procentního podílu jejich prodejních, režijních a správních nákladů a zisku předpokládat, že odráží běžné provozní podmínky. Z těchto důvodů bylo toto tvrzení zamítnuto.

3.3. **Výpočet**

3.3.1. *Běžná hodnota*

(126) Na základě výše uvedeného Komise početně zjistila běžnou hodnotu jednotlivých typů výrobku na základě obchodní úrovně odpovídající ceně ze závodu v souladu s čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení ([32]), jak je popsáno v 247.–251. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(127) Na výrobní náklady zjištěné způsobem popsaným v předchozích bodech odůvodnění použila Komise prodejní, režijní a správní náklady a zisk společnosti Madal Palfinger.

(128) Prodejní, režijní a správní náklady vyjádřené jako procentní podíl nákladů na prodané zboží (dále jen „COGS“) a uplatněné na nezkreslené výrobní náklady činily 20,37 %. Zisk vyjádřený jako procentní podíl nákladů na prodané zboží a použitý na nezkreslené výrobní náklady činil 7,62 %. Komise považovala tyto částky za přiměřené ve smyslu čl. 2 odst. 6a písm. a) základního nařízení pro úroveň obchodu odpovídající ceně ze závodu.

(129) V 26. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se Komise předběžně rozhodla částečně použít dostupné údaje pro výpočet běžné hodnoty společnosti JLG, jelikož během ověřovací návštěvy Komise nemohla ověřit, zda údaje předložené v odpovědi na dotazník pocházejí z účetního systému společnosti. Na základě dodatečných vysvětlení poskytnutých společností JLG a dalšího ověření jejího účetnictví na místě Komise zjistila, že informace původně uvedené v odpovědi na dotazník společnosti JLG pocházejí přímo z účetního systému společnosti. S ohledem na toto další zkoumání Komise nepoužila dostupné údaje.

(130) Jak je vysvětleno v 25. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v případě společnosti Sinoboom se během ověřovací návštěvy objevil problém týkající se vykazování vlastních a nakoupených konstrukčních dílů. Komise dospěla k závěru, že údaje týkající se nákladů předložené společností Sinoboom neodrážejí přesně skutečně vynaložené náklady.

(131) Komise potvrdila své prozatímní závěry ve 25. a 27. bodě odůvodnění prozatímního nařízení o částečném použití článku 18 základního nařízení ([33]) na některé údaje, které nebylo možné v odpovědi na dotazník společnosti Sinoboom ověřit. Použitá metodika byla stanovena ve 267. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.3.2. *Vývozní cena*

(132) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny byly uvedeny ve 252. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Komise poskytla konkrétní podrobnosti o tomto výpočtu ve sděleních týkajících se konkrétní společnosti po uložení prozatímních cel. V tomto ohledu nevznesly připomínky žádné zúčastněné strany. Proto byla potvrzena předběžná zjištění obsažená ve 252. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

([31]) Viz poznámka pod čarou č. 1.
([32]) Tamtéž.
([33]) Tamtéž.

(133) Po poskytnutí konečných informací společnost Dingli tvrdila, že na základě zprávy o převodních cenách předložené jako příloha k odpovědi na dotazník společnosti Magni Germany ([34]) odrážela úroveň zisku vykázaná společností Magni Germany transakce za běžných tržních podmínek, a proto by se při početním zjišťování vývozní ceny mělo použít ziskové rozpětí vykázané společností Magni Germany.

(134) Komise toto tvrzení zamítla, protože podpůrná zpráva o převodních cenách se týkala roku 2021, nikoli období šetření. Zpráva byla navíc založena na informacích poskytnutých vedením společnosti Magni a nebyla ověřena. Ustanovení čl. 2 odst. 9 navíc vyžaduje početní zjištění vývozní ceny na základě ceny, za kterou jsou dovážené výrobky poprvé znovu prodány nezávislému kupujícímu. V tomto případě musí být cena upravena zpět na hranice Unie tak, že se odečte zisk dovozce, který není ve spojení. V daném případě nebyla společnost Magni Germany považována za nezávislého dovozce.

(135) Po poskytnutí konečných informací společnost Dingli tvrdila, že by při dalším prodeji výrobků společnosti Magni Italy společnosti Magni Germany mělo být uplatněno ziskové rozpětí nižší než 5 %, protože se společnost Magni Italy nepodílela na celním odbavení, skladování ani přepravě zboží. Společnost Magni Germany tyto funkce vykonávala sama.

(136) Komise toto tvrzení zamítla s odůvodněním, že nebyly předloženy žádné důkazy, které by umožnily rozlišit zisk, jenž má být na základě skutečných funkcí vykonávaných dovozcem ve spojení odečten. Na základě těchto skutečností se Komise domnívala, že zisk ve výši 5 % je přiměřeným odhadem na základě rozpětí dovozců, kteří nejsou ve spojení, použitého v podobných případech.

(137) Po poskytnutí konečných informací společnost Dingli tvrdila, že by se Komise u dalšího prodeje výrobků společností Magni Italy zákazníkům, kteří nejsou ve spojení, kdy celní odbavení prováděl zákazník, měla při stanovení ceny CIF spoléhat na prodejní cenu mezi společností Magni Italy a zákazníkem.

(138) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné podpůrné důkazy týkající se hodnoty CIF deklarované zákazníky společnosti Magni Italy, kteří nejsou ve spojení, Komise toto tvrzení zamítla.

(139) Po poskytnutí konečných informací společnost Dingli tvrdila, že hodnota CIF, která se má použít u transakcí přes společnost Magni Germany ke koncovým uživatelům, by měla být založena na hodnotě deklarované celním orgánem společnosti Magni Germany. Po analýze informací ve spisu Komise toto tvrzení přijala a vývozní cenu a dumpingové rozpětí odpovídajícím způsobem upravila.

3.3.3. *Srovnání*

(140) Podrobnosti týkající se srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jsou uvedeny ve 253. a 263. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Komise poskytla konkrétní podrobnosti o tomto výpočtu ve sděleních týkajících se konkrétní společnosti po uložení prozatímních cel.

(141) Společnost Dingli tvrdila, že namísto použití ziskového rozpětí ve výši 5 % měla Komise použít přiměřené ziskové rozpětí pro společnosti provádějící podobné operace ve skupině Dingli. Komise toto tvrzení zamítla s odůvodněním, že navrhované ziskové rozpětí se týkalo transakcí mezi stranami ve spojení a nelze se na něj spoléhat.

(142) Prozatímní zjištění uvedená ve 253. bodě odůvodnění prozatímního nařízení byla proto potvrzena.

3.3.4. *Úpravy*

(143) Tvrzení, že různé subjekty společnosti Terex zapojené do výroby a prodeje mobilních přístupových plošin fungují jako jediný hospodářský subjekt, bylo v 263. bodě odůvodnění prozatímního nařízení předběžně zamítnuto.

([34]) Zpráva je klasifikována jako citlivá a nelze na ni odkazovat ani ji citovat.

(144) Po zveřejnění prozatímního nařízení společnost Terex tvrdila, že její přidružené společnosti zapojené do prodeje mobilních přístupových plošin do EU jsou pod společnou kontrolou, veškerou výrobu a prodej skupiny Terex pro EU řídí společnost TGG se sídlem ve Švýcarsku a že finanční rizika nese společnost TGG. Tvrzení společnosti Terex ohledně jediného hospodářského subjektu se vztahovalo na celou skupinu společností, kterou tvoří společnosti Terex Changzhou, TGG a dva obchodníci ve spojení se sídlem v EU: Genie France a Terex Italia.

(145) Společnost Terex se dále vyjádřila k důvodům prozatímního zamítnutí její žádosti o status jediného hospodářského subjektu, uvedeným v 258. až 262. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(146) V prozatímní fázi Komise dospěla k závěru, že ani společnosti Terex Changzhou a TGG, ani společnost TGG a dva distributoři ve spojení (Genie France a Terex Italia) netvoří jediný hospodářský subjekt, protože jejich smlouvy obsahují platbu přirážky, doložku, že strany jednají jako nezávislí dodavatelé, doložku o volbě práva a soudní příslušnosti v případě sporu a doložku, která definuje vztah mezi stranami jako „prodávající a kupující“.

(147) Společnost Terex tvrdila, že povinnost a praxe společnosti Terex Changzhou, pokud jde o vracení peněz společnosti TGG v případě výrobků, které nesplňují potřebné specifikace, je velmi omezená, řešení sporů prostřednictvím externího rozhodčího řízení mezi různými subjekty společnosti Terex je zapříčiněno používáním standardního vzoru smlouvy a nikdy nedošlo k jeho využití, navzdory tomu, že se ve svých smlouvách dohodly na částce založené na trhu, je odměna mezi společnostmi TGG a Terex Changzhou zaručenou přirážkou k nákladům, společnost TGG neprodává v EU mobilní přístupové plošiny vyrobené žádným subjektem, který není ve spojení, a že společnost Terex Changzhou nemá přímý smluvní vztah s přidruženými prodejními společnostmi v EU, Terex Italia a Genie France.

(148) Komise zvážila vysvětlení popsaná ve 146. bodě odůvodnění výše, ale zjistila, že spíše než by byla prokázána existence jediného hospodářského subjektu mezi společnostmi ve skupině Terex, jsou společnosti Terex Changzhou, TGG, Genie France a Terex Italia úzce propojené společnosti, které patří do stejné skupiny a sdílejí několik interních řídicích a účetních protokolů. To však Komise nikdy nezpochybnila. Tyto sdílené řídicí a účetní protokoly mohou velmi dobře existovat mezi společnostmi ve spojení v téže skupině, aniž by tvořily jediný hospodářský subjekt.

(149) Pokud jde o tvrzení společnosti Terex, že v hospodářském vztahu mezi společnostmi Terex Changzhou a TGG se peníze vracejí jen zřídka a že neexistuje možnost řešení sporů, Komise uvedla, že navzdory této praxi smluvní rámec mezi těmito subjekty takové vracení peněz (které je sice vzácné, ale dochází k němu, jak sama společnost přiznává) a řešení sporů umožňuje, a poukázala na skutečnost, že jejich vztah se liší od vztahu výrobce a jeho „prodejního oddělení“. Příslušné doložky skutečně prokázaly, že mezi stranami neexistovala solidarita.

(150) Pokud jde o tvrzení, že namísto tržních cen uvedených ve smlouvě mezi subjekty ekonomická realita v období šetření ukázala, že společnost Terex Changzhou obdržela od společnosti TGG za své výrobky výrobní poplatek pro náklady a přirážku, Komise zjistila, že zaručený zisk a z něj vyplývající vnitřní finanční převod mezi různými subjekty zapojenými do prodeje může být znakem partnerství, nikoliv jediného hospodářského subjektu. Kromě toho existence pravidelně opakovaně sjednávaných cen ve smlouvě mezi subjekty, jak je popsáno ve 146. bodě odůvodnění, není vyvrácena minulou praxí stanovování cen s přirážkou k nákladům mezi nimi.

(151) Komise ověřila a přijala tvrzení, že společnost TGG neprodává v EU mobilní přístupové plošiny vyrobené žádným subjektem, který není ve spojení, ale uvedla, že kromě mobilních přístupových plošin vyrobených společností Terex Changzhou v Číně prodává společnost TGG mobilní přístupové plošiny vyrobené společnostmi ve spojení v Mexiku, Itálii, USA a Indii. Pro Komisi je to spíše důkazem velmi úzkého partnerství mezi různými společnostmi ve spojení ve skupině než vztahu, kdy společnosti TGG, Genie France a Terex Italia jsou výhradními „prodejními odděleními“ společnosti Terex Changzhou.

(152) Nejasné a nepodložené bylo tvrzení, že přímý smluvní vztah s přidruženými prodejními společnostmi v EU, Terex Italia a Genie France má společnost TGG, a nikoli společnost Terex Changzhou. Na jedné straně společnost Terex tvrdila, že všechny tyto subjekty tvoří jediný hospodářský subjekt, na druhé straně společnost Terex naznačuje, že existující smluvní vztah mezi společnostmi TGG a Terex Italia a Genie France nemá pro určení statusu jediného hospodářského subjektu mezi nimi žádný význam.

(153) S ohledem na 147. až 151. bod odůvodnění bylo tvrzení, že různé subjekty společnosti Terex zapojené do výroby a prodeje mobilních přístupových plošin fungují jako jediný hospodářský subjekt, zamítnuto.

(154) Po poskytnutí konečných informací společnost Terex tvrdila, že Komise musí odhlédnout od formalit, které činí subjekty ve spojení právně odlišnými, a při posuzování tvrzení ohledně jediného hospodářského subjektu musí vzít v úvahu „ekonomickou realitu“ vztahu.

(155) Komise toto tvrzení zamítla. Komise analyzovala smluvní ustanovení mezi subjekty a dospěla k závěru, že mezi nimi neexistuje žádná hospodářská solidarita. O smluvním vztahu mezi subjekty nebyly poskytnuty žádné další informace. Nebyly ani předloženy žádné důkazy o tom, že vztah, jenž byl popsán ve smluvním ujednání, byl nepřesný. Komise tedy dospěla k závěru, že příslušné smlouvy obsahují ustanovení, která neodpovídají tvrzení, že hospodářská realita vztahu mezi obchodníkem ve spojení a výrobcem odráží vztah mezi výrobcem a interním prodejním oddělením.

(156) Po poskytnutí konečných informací společnost Terex zopakovala svá tvrzení týkající se ustanovení o záruce a urovnání sporů ve smlouvách mezi členy skupiny, odměny mezi subjekty společnosti Terex a prodeje mobilních přístupových plošin společností TGG, které byly vyrobeny výrobci společnosti Terex, nikoli společností Terex Changzhou. Společnost Terex dále objasnila své předchozí podání týkající se vztahu mezi společnostmi Terex Changzhou a Genie France a Terex Italy. V každém bodě tvrdila, že by se Komise měla při posuzování dopadu na tvrzení ohledně jediného hospodářského subjektu opírat spíše o ekonomickou realitu než o podrobnosti smluv.

(157) Těmito konkrétními tvrzeními se již zabývaly body odůvodnění 148 až 151. Realitu vztahu mezi různými subjekty charakterizovala smluvní ustanovení, která byla mezi nimi platně uzavřena. Nebyly ani předloženy žádné důkazy o tom, že vztah, jenž byl popsán ve smluvním ujednání, byl nepřesný. Z tohoto důvodu Komise toto tvrzení zamítla.

(158) Společnost JLG předložila další tvrzení, že by se s několika společnostmi mělo zacházet jako s jedním hospodářským subjektem. Tvrdila, že společnosti JLG Industries, Inc., JLG EMEA, JLG Tianjin a pobočky Prodejní a servisní kanceláře (Sales and Service Office, SSO) v EU ([35]) zapojené do prodeje do EU působí jako jediný hospodářský subjekt, protože pobočky společnosti JLG zapojené do prodeje mobilních přístupových plošin do EU jsou pod společnou kontrolou, veškerou výrobu a prodej skupiny JLG řídí společnost JLG Industries, Inc. ze svého ústředí v USA a finanční rizika nese společnost JLG Industries, Inc.

(159) Společnost JLG Tianjin vyrábí mobilní přístupové plošiny, které prodává společnosti JLG Industries (se sídlem v USA). V případě prodeje v EU společnost JLG Industries přeprodává tyto mobilní přístupové plošiny společnosti JLG EMEA v Nizozemsku. Ta je prodává buď konečným nezávislým zákazníkům, nebo obchodníkům ve spojení: JLG Deutschland GmbH, JLG France, JLG Sverige AB, JLG Industries (Italia) a Plataformas Elevadoras (JLG Španělsko). Společnost tvrdila, že všechny subjekty zapojené do výroby a prodeje mobilních přístupových plošin tvoří jediný hospodářský subjekt.

(160) Komise zjistila, že distribuční smlouva mezi společnostmi JLG EMEA a JLG Industries obsahuje ustanovení, která naznačují, že netvoří jediný hospodářský subjekt, například jejich smlouvy obsahují rozhodčí doložky „a strany smlouvy jsou oprávněny využít všechny dostupné prostředky, včetně všech právních prostředků“. Společnost JLG EMEA je oprávněna plnit všechny své povinnosti distributora při prodeji mobilních přístupových plošin podle smlouvy samostatně a podle vlastního uvážení a zajistí, aby její zákazníci byli informováni o tom, že působí a prodává vlastním jménem. Jmenování společnosti JLG EMEA distributorem není exkluzivní a nic ve smlouvě neomezuje společnost JLG Industries v tom, aby jmenovala další distributory pro trh Unie. Společnost JLG EMEA může poskytovat nekonkurenční služby třetím stranám na vlastní účet nebo na účet třetích stran.

([35]) JLG Švédsko, JLG Španělsko, JLG Itálie, JLG Francie, JLG Německo.

(161) Kromě toho Komise zjistila, že standardní distribuční smlouva mezi společností JLG EMEA a SSO obsahuje ustanovení, která naznačují absenci solidarity, a v důsledku toho existenci jediného hospodářského subjektu. Například rozhodčí doložka uvádějící, že rozhodčí řízení musí probíhat podle pravidel rozhodčího řízení Nizozemského rozhodčího institutu, doporučený ceník společnosti JLG EMEA, který mají používat distributoři, ale který jim umožňuje účtovat jiné ceny, pevné procento náhrady, na které mají distributoři nárok za každý prodej bez ohledu na konečnou cenu.

(162) Komise zjistila, že vysvětlení o společné kontrole, řízení prodeje a finančním riziku, které nese společnost JLG Industries, Inc., prokázalo, že mezi zúčastněnými subjekty existuje úzké hospodářské partnerství, aniž by nutně tvořily jediný hospodářský subjekt. Druh řízení a kontroly popsaný společností JLG může existovat mezi společnostmi ve spojení, které patří do stejné skupiny a mají předem definované povinnosti jako obchodník, výrobce a distributor.

(163) Společnost JLG tvrdila, že vyvrácení argumentů uvedených v 258. až 262. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, kterými bylo zamítnuto tvrzení společnosti Terex o jediném hospodářském subjektu, se na společnost JLG nevztahuje.

(164) Komise podrobně nezkoumala tvrzení, že důvody pro zamítnutí tvrzení společnosti Terex o jediném hospodářském subjektu se nevztahují na společnost JLG. Argumenty, o které se opírá zamítnutí žádosti společnosti JLG, jsou samostatné a specifické pro danou společnost, jak je podrobně popsáno ve 159., 160. a 161. bodě odůvodnění.

(165) S ohledem na výše uvedený 159., 160. a 161. bod odůvodnění bylo tvrzení, že různé subjekty společnosti JLG zapojené do výroby a prodeje mobilních přístupových plošin fungují jako jediný hospodářský subjekt, zamítnuto.

(166) Po poskytnutí konečných informací společnost JLG zopakovala své tvrzení, že skupina JLG funguje jako jediný hospodářský subjekt. Společnost JLG trvala na „ekonomické realitě“ v rámci fungování skupiny a tvrdila, že by Komise neměla brát v úvahu smluvní ustanovení mezi různými subjekty skupiny.

(167) Komise toto tvrzení zamítla. Smluvní ustanovení si strany dohodly svobodně. Společnost JLG jejich neuplatňování nijak neodůvodnila. Komise analyzovala tato smluvní ustanovení mezi subjekty a dospěla k závěru, že mezi nimi neexistuje žádná hospodářská solidarita. O smluvním vztahu mezi subjekty nebyly poskytnuty žádné další informace. Nebyly ani předloženy žádné důkazy o tom, že vztah, jenž byl popsán ve smluvním ujednání, byl nepřesný. Komise tedy dospěla k závěru, že příslušné smlouvy obsahují ustanovení, která neodpovídají tvrzení, že hospodářská realita vztahu mezi obchodníkem ve spojení a výrobcem odráží vztah mezi výrobcem a interním prodejním oddělením.

3.3.5. *Dumpingová rozpětí*

(168) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny zahrnující náklady, pojištění a přepravné (CIF) s dodáním na hranice Unie před proclením, jsou následující:

Podnik	Konečné dumpingové rozpětí
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd	66,7 %
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd	48,7 %
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd	20,6 %
Ostatní spolupracující společnosti	48,1 %
Všechny ostatní společnosti	66,7 %

4. ÚJMA

4.1. Tvrzení o samostatné analýze újmy a příčinné souvislosti u mobilních přístupových plošin s elektrickými nebo hybridními a konvenčními motory

(169) Po poskytnutí prozatímních informací CCCME zopakovala, že faktory újmy a příčinné souvislosti v šetření měly být posuzovány zvlášť pro mobilní přístupové plošiny s elektrickými nebo hybridními motory a pro konvenční motory jako podskupiny nebo segmenty trhu, protože tvrdila, že tyto mobilní přístupové plošiny nejsou zaměnitelné vzhledem k jejich zásadním rozdílům ve vlastnostech výrobku, konečném použití a vnímání trhu. Dále tvrdila, že pokud tak Komise neučinila, nezajistila objektivní posouzení prvků újmy, jak požaduje čl. 3 odst. 2 základního nařízení. CCCME svůj argument po poskytnutí prozatímních informací zopakovala, aniž by na podporu svého tvrzení předložila jakýkoli další nový důkaz.

(170) Jak je podrobně uvedeno v oddíle 2.4.1, Komise dospěla k závěru, že obě kategorie (konvenční i elektrické nebo hybridní mobilní přístupové plošiny) mají stejné základní vlastnosti a že je proto odůvodněné, aby obě spadaly do definice výrobku a byly posuzovány jako stejný segment trhu. Rozdíly mezi oběma kategoriemi nebyly takové, aby odůvodňovaly samostatnou analýzu újmy a příčinné souvislosti, protože výrobky si konkurovaly. Jak je vysvětleno v oddíle 2.4.1, více mobilních přístupových plošin s konvenčním motorem by mohlo být v budoucnu postupně nahrazeno elektrickými nebo hybridními mobilními přístupovými plošinami a ve větší míře využíváno venku. Oblast použití těchto dvou kategorií mobilních přístupových plošin se tedy vyvíjela, což byl další argument proti samostatnému hodnocení. Komise proto dospěla k závěru, že pro obě kategorie mobilních přístupových plošin není odůvodněné provádět oddělené posouzení faktorů újmy a příčinné souvislosti.

4.2. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

(171) Jelikož k definici výrobního odvětví Unie nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 273. až 275. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. Spotřeba v Unii

(172) Jelikož ohledně spotřeby v Unii nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 276. až 278. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4. Dovoz z dotčené země

4.4.1. *Objem dovozu z dotčené země a jeho podíl na trhu*

(173) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy žádné připomínky ohledně dovozu z dotčené země, potvrzuje se 279. až 281. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4.2. *Ceny dovozu z dotčené země: cenové podbízení a stlačování cen*

(174) V 286. až 288. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise podrobně popsala metodiku pro určení cenového podbízení a dospěla k závěru, že čínský dovoz představuje cenové podbízení a stlačuje ceny výrobního odvětví Unie.

(175) Po poskytnutí konečných informací společnost JLG tvrdila, že pokud jde o společnost JLG EMEA, neumožňuje metodika použitá Komisí ke stanovení hodnoty CIF spravedlivé srovnání prodejních cen společnosti JLG v EU s cenami výrobního odvětví EU. Vzhledem k tomu, že všechny prodejní činnosti související s EU organizovala pouze společnost JLG EMEA, neměla by Komise při početním zjišťování vývozní ceny odečíst její zisk a prodejní, režijní a správní náklady. Společnost JLG dále tvrdila, že vnitropodniková převodní cena účtovaná společností JLG Tianjin pokrývala pouze výrobní náklady, režijní náklady závodu a ziskovou přirážku ve výši 7 % (na základě nákladů), což nebylo stejné jako stanovená cílová cena výrobního odvětví EU na základě cílového zisku a skutečných prodejních, režijních a správních nákladů vyjádřených jako procentní podíly z prodejních cen.

(176) Komise tento argument odmítla, protože v zájmu stanovení spolehlivé dovozní ceny za běžných tržních podmínek musí být tato cena vypočtena za použití ceny dalšího prodeje dovozce, který je ve spojení, účtované prvnímu nezávislému odběrateli jakožto výchozího bodu. Pro tuto rekonstrukci jsou relevantní pravidla pro výpočet vývozní ceny uvedená v čl. 2 odst. 9 základního nařízení, která se použijí analogicky. Ustanovení čl. 2 odst. 9 základního nařízení ukládá orgánu provádějícímu šetření povinnost stanovit spolehlivou vývozní cenu na hranici Unie tak, že se upraví o veškeré náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem a o narůstající zisky. Analogické použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení umožňuje dospět k ceně, která je plně srovnatelná s cenou, která se používá při zkoumání prodejů odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a je rovněž srovnatelná s prodejní cenou výrobního odvětví Unie.

(177) Po poskytnutí konečných informací společnost Terex tvrdila, že pokud jde o společnost TGG, Komise by při početním zjišťování vývozní ceny neměla odečítat zisk a prodejní, režijní a správní náklady, aby bylo možné spravedlivě porovnat prodejní cenu společnosti Terex v EU a cenu výrobního odvětví EU. Mezipodniková převodní cena mezi společnostmi Terex Changzhou a TGG pokrývala pouze výrobní náklady, režijní náklady závodu a zisk. Nebyla stejná jako cílová cena výrobního odvětví EU stanovená na základě cílového zisku a skutečných prodejních, režijních a správních nákladů, které byly vyjádřeny jako procentní podíly z prodejních cen.

(178) Komise tento argument odmítla, protože v zájmu stanovení spolehlivé dovozní ceny za běžných tržních podmínek musí být tato cena vypočtena za použití ceny dalšího prodeje dovozce, který je ve spojení, účtované prvnímu nezávislému odběrateli jakožto výchozího bodu. Pro tuto rekonstrukci jsou relevantní pravidla pro výpočet vývozní ceny uvedená v čl. 2 odst. 9 základního antidumpingového nařízení, která se použijí analogicky. Ustanovení čl. 2 odst. 9 základního nařízení ukládá orgánu provádějícímu šetření povinnost stanovit spolehlivou vývozní cenu na hranici Unie tak, že se upraví o veškeré náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem a o narůstající zisky. Obdobně použití čl. 2 odst. 9 základního antidumpingového nařízení umožňuje dospět k ceně, která je plně srovnatelná s cenou, jež se používá při zkoumání prodeje odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a která je rovněž srovnatelná s prodejní cenou výrobního odvětví Unie.

4.4.2.1. Obchodní úroveň

(179) Po poskytnutí prozatímních informací žadatel, CCCME a společnosti Sinoboom a Dingli uvedli, že z poskytnutí prozatímních informací není jasné, zda Komise při výpočtu cenového podbízení (a prodeje pod cenou) upravila cenu výrobců v Unii v případě, že prodávali prostřednictvím subjektů ve spojení, stejně jako cenu čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku.

(180) Komise objasnila, že stejné úpravy byly provedeny jak u vyvážejících výrobců v Číně, tak u výrobců v Unii, a proto Komise porovnávala ceny na stejné obchodní úrovni.

4.4.2.2. Úprava o clo

(181) Po poskytnutí prozatímních informací žadatel uvedl, že Komise neměla systematicky upravovat vývozní cenu o clo ve výši 4,5 %, protože dovoz spadající pod kód TARIC 8428.90.90.20 vůbec clu nepodléhal. Tvrdil, že úprava by měla být provedena pouze u vývozu podléhajícího clu na základě údajů předložených spolupracujícími vyvážejícími výrobci, a v případě, že informace nebyly oznámeny, na základě údajů po zahájení řízení, a to určením podílu dovozu podléhajícího clu ve srovnání s dovozem, u nějž bylo clo nulové. Komise toto tvrzení přijala a odpovídajícím způsobem vývozní cenu snížila.

(182) Po poskytnutí konečných informací CCCME uvedla, že by se Komise měla spoléhat na skutečné údaje o vývozu každého z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, nikoli na údaje o dovozu v období po období šetření. Komise objasnila, že úprava byla založena na skutečných údajích vyvážejících výrobců v období šetření, které umožnily určit, zda prodej na vývoz podléhal clu, či nikoli.

4.4.2.3. Srovnatelnost výrobků

(183) Po poskytnutí prozatímních informací společnost Sinoboom a žadatel předložili připomínky ke klasifikaci a srovnatelnosti výrobku.

(184) Společnost Sinoboom se odvolávala na poskytnutí prozatímních informací a na skutečnost, že Komise pro účely výpočtu rozpětí újmy sloučila PCN, což mělo za následek, že Komise porovnávala pracovní plošiny s výrazně odlišnou pracovní výškou, což údajně vedlo k nadhodnocení rozpětí újmy.

(185) Komise toto tvrzení přijala a provedla srovnání na základě kontrolních čísel výrobku (PCN) a podle toho upravila výpočty. V důsledku toho se rozpětí újmy snížilo.

(186) Společnost Sinoboom dále poukázala na to, že její prozatímní dumpingové rozpětí bylo vyšší než rozpětí ostatních vyvážejících výrobců. Podle společnosti Sinoboom by tento rozdíl mohl být způsoben metodikou přijatou Komisí pro srovnání cen a analýzu rozpětí újmy. Odvolávala se na zveřejnění klasifikace kontrolních čísel výrobků (dále jen „PCN“) a tvrdila, že zúčastněné strany neměly dostatek času, aby se vyjádřily ke srovnání PCN, které strany předložily pouhý den před uplynutím lhůty pro zaslání připomínek k prozatímním opatřením. Domnívala se, že v klasifikaci PCN ze strany výrobců v Unii došlo k nesrovnalostem, a poukázala na typy výrobků, které byly pravděpodobně nesprávně klasifikovány nebo u nichž nemohla na základě popisu typů výrobků ověřit správnou klasifikaci.

(187) V reakci na připomínky CCCME se žadatel naopak domníval, že tvrzení jsou neopodstatněná, protože výrobky byly buď správně klasifikovány, nebo nebyly vyrobeny či použity pro srovnání.

(188) Komise údajnou nesprávnou klasifikaci ověřila a zjistila, že jeden z výrobců v Unii zařazených do vzorku skutečně vykázal dva typy mobilních přístupových plošin pod nesprávným PCN. Komise odpovídajícím způsobem klasifikaci PCN opravila.

(189) Společnost Sinoboom rovněž tvrdila, že výrobci v Unii mohli prodávat některé druhy výrobků v nereprezentativních objemech, což mohlo vést k uměle vysokým cenám těchto výrobků. Pokud by tomu tak bylo, měla by Komise dotčený prodej překlasifikovat a zahrnout jej do nejbližší samostatné PCN, pro kterou měli výrobci v Unii reprezentativní prodej v období šetření.

(190) Komise ověřila a potvrdila, že typy výrobku prodávané výrobním odvětvím Unie a srovnávané se stejnými typy výrobku prodávanými společností Sinoboom se netýkaly nereprezentativních množství. Nebylo tedy nutné PCN překlasifikovat.

(191) Žadatel se domníval, že došlo ke zjevně nesprávné klasifikaci některých typů výrobků deklarovaných společností JLG, pokud jde o průmyslové použití vybraných pracovních plošin nebo jejich použití v náročném terénu a o pracovní výšku některých stožárových šplhacích pracovních plošin.

(192) Během procesu ověřování společností ve spojení v konečné fázi společnosti souhlasily s přeřazením těchto výrobků do správných PCN.

4.4.2.4. Závěr ohledně cen dovozu a stlačování cen

(193) Po opravách provedených ve výpočtech rozpětí cenového podbízení (a prodeje pod cenou), jak je vysvětleno výše a v oddíle 3.3.2, stanovila Komise vážené průměrné rozpětí cenového podbízení ve výši 11,9 %.

(194) Kromě cenového podbízení zůstala rozpětí prodeje pod cenou každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku vysoká. Na základě těchto skutečností Komise potvrdila závěr obsažený v 288. bodě odůvodnění, že čínský dovoz významně stlačil ceny výrobního odvětví Unie, které muselo během období šetření prodávat za ceny nižší než náklady.

4.5. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

(195) V prozatímním nařízení (oddíl 4.5) Komise podrobně popsala makroekonomické a mikroekonomické ukazatele výrobního odvětví Unie v posuzovaném období. V 320. bodě odůvodnění prozatímního nařízení dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

(196) Komise neobdržela žádné připomínky k úrovni makroekonomických a mikroekonomických ukazatelů. Jelikož nebyly předloženy žádné další připomínky týkající se úrovně těchto ukazatelů, potvrzuje se 289. až 316. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.5.1. *Závěr ohledně újmy*

(197) Po poskytnutí prozatímních informací se CCCME, čínská vláda a žadatel vyjádřili k závěrům Komise, pokud jde o posouzení ukazatelů újmy a újmy.

(198) CCCME se domnívala, že z ukazatelů újmy vyplývá, že výrobní odvětví mobilních přístupových plošin v Unii roste a že neexistují jednoznačné důkazy o podstatné újmě, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo. Poukázala na růst výroby o 100 %, zvýšení využití kapacity o 88 % a objemu prodeje výrobního odvětví Unie o 62 %. Rovněž tvrdila, že nárůst cen o 16 % byl vyšší než nárůst nákladů, který činil 14 %. Dále tvrdila, že zaměstnanost ve výrobním odvětví Unie vzrostla o 40 %, produktivita o 43 % a konečný stav zásob ve výrobě se snížil o 35 %. CCCME po poskytnutí konečných informací zopakovala podobné argumenty a tvrdila, že údaje o ukazatelích újmy poskytnuté zúčastněným stranám neprokázaly přesvědčivě podstatnou újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie v období šetření. Na podporu svých tvrzení však nepředložila žádné nové důkazy.

(199) CCCME dále poukázala na finanční zprávy společnosti Manitou, které uvádějí významný nárůst zisku a tržeb v severní a jižní Evropě ([36]), a na dva články zmiňující, že společnost Haulotte zvýšila své tržby ([37]). Po poskytnutí konečných informací CCCME doplnila, že finanční výkazy společnosti Manitou odkazovaly na „*produktovou divizi*“, která zahrnovala mobilní přístupové plošiny a která podle výkazu „*plně těžila z efektu zvýšení cen, které přispělo 13 % k růstu prodeje v roce 2023*“. Argumentovala také tím, že výkaz rovněž zmiňoval, že „*[v]šechny trhy a obchodní sektory extrémně silně rostly*“ ([38]).

(200) Čínská vláda rovněž poukázala na zvýšení výrobní kapacity, objemu výroby, objemu prodeje, počtu zaměstnanců, prodejní ceny a dalších ukazatelů výrobců v Unii. Tvrdila, že Komise nezohlednila skutečné příčiny poklesu ziskovosti výrobního odvětví Unie.

(201) Žadatel se naopak domníval, že je běžné, že i výrobní odvětví, které utrpělo újmu, vykazuje určitý nárůst výroby a objemu prodeje, protože stagnace nebo pokles v kontextu zvýšení spotřeby o 122 % by znamenaly, že výrobní odvětví pravděpodobně nepřežije. Tvrdil, že je proto třeba vzít v úvahu významný rozmach trhu.

(202) Žadatel rovněž zdůraznil, že dovoz z Číny se od roku 2020 do období šetření zvýšil o více než 226 %, což bylo více než nárůst spotřeby, a podíl na trhu se zvýšil o 47 %, což dokládá agresivní a rychlý nástup čínského dovozu na trh Unie. Proto navzdory zvýšení výroby výrobního odvětví Unie mezi rokem 2020 a obdobím šetření zůstala jeho situace nepříznivá. Žadatel dále tvrdil, že je to proto, že rok 2020 byl ovlivněn pandemickou situací a že výroba v roce 2020 byla nízká. Následný nárůst výroby zdaleka nedosáhl nárůstu spotřeby, což znamenalo, že výrobní odvětví Unie nemohlo vyrábět a prodávat v souladu s požadavky trhu. Žadatel rovněž zdůraznil, že zaměstnanost rostla méně než výroba, a to z důvodu nutnosti snižovat náklady.

([36]) 20240415_URD_EN.pdf (manitou-group.com) dostupné na adrese https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf.

([37]) Rekordní start společnosti Haulotte | Vertikal.net; https://vertikal.net/en/news/story/42361/first-half-boom-for-haulotte.

([38]) Výroční zpráva skupiny Manitou z roku 2023, k dispozici na adrese https://www.manitou-group.com/wp-content/uploads/2024/06/20240415_URD_EN.pdf, s. 28.

(203) Dále tvrdil, že finanční výkazy citované CCCME se týkaly celé obchodní činnosti společnosti Manitou, zatímco dotčený výrobek představoval v roce 2023 pouze 11,6 % její činnosti. Rovněž tvrdil, že v článku, který se zmiňoval o zvýšeném prodeji společnosti Haulotte, bylo také uvedeno, že společnost Haulotte není schopna splácet své dluhy, že není schopna stanovit ceny na úrovni rentability a že čínští výrobci jsou příčinou finančních a prodejních problémů společnosti Haulotte.

(204) Výrobní odvětví Unie navíc zdůraznilo, že rok 2022 byl pro Unii nebývale dramatickým rokem z hlediska újmy a že mírné zlepšení v roce 2023 nesvědčí o tom, že by již touto újmou netrpělo.

(205) Komise posoudila tvrzení jednotlivých stran. V rozporu s tvrzením CCCME a čínské vlády se domnívala, že skutečnost, že některé ukazatele, jako je výroba, využití kapacity, objem prodeje, ceny a zaměstnanost výrobního odvětví Unie, vykazovaly v posuzovaném období pozitivní trend, nelze izolovaně vykládat jako známku toho, že výrobní odvětví roste a že je v dobrém stavu. Komise odkázala na 318. bod odůvodnění prozatímního nařízení, kde vysvětlila, že pandemická situace v roce 2020 ovlivnila všechny ukazatele výrobního odvětví Unie, stejně jako ukazatele mnoha dalších odvětví. Výroba, využití kapacity, prodej a zaměstnanost výrobního odvětví Unie tak byly v roce 2020 na mimořádně nízké úrovni, a proto, vzhledem k tomu, že rok 2020 byl referenčním rokem, vykazovaly nárůst.

(206) Pro ilustraci lze uvést, že před pandemií, v roce 2019, byl objem výroby a výrobní kapacita výrobního odvětví Unie vyšší než v roce 2020 a na podobné úrovni jako v období šetření. Výroba výrobního odvětví Unie v roce 2019 činila 34 669 jednotek oproti 35 402 jednotkám v období šetření a prodej výrobního odvětví Unie v roce 2019 dosáhl 27 765 jednotek oproti 23 794 jednotkám v období šetření. Celkově se prodej mezi rokem 2019 a obdobím šetření snížil o 14 %. Podobně se mezi rokem 2019 a obdobím šetření snížila zaměstnanost, a to o 7 %.

(207) Komise se proto domnívala, že skutečnost, že některé ukazatele mezi rokem 2020 a obdobím šetření vykazovaly nárůst, není známkou zdravě rostoucího výrobního odvětví, ale spíše známkou návratu k úrovním z doby před pandemií COVID-19, obzvláště na trhu, kde spotřeba mezi rokem 2020 a obdobím šetření vzrostla o 122 %, z 28 481 jednotek v roce 2020 na 63 086 jednotek v období šetření. Za běžných tržních podmínek by prodej výrobního odvětví Unie rostl v souladu s rostoucí spotřebou. To se však nestalo, protože mezi rokem 2020 a obdobím šetření vzrostl prodej pouze o 62 % ve srovnání s nárůstem spotřeby o 122 %. Ačkoli se úroveň zaměstnanosti mezi rokem 2020 a obdobím šetření zvýšila o 40 %, byla o 60 % nižší než nárůst výroby, který se ve stejném období zvýšil o 100 %.

(208) Komise dále připomněla, že výrobní odvětví Unie utrpělo mezi rokem 2020 a obdobím šetření značné ztráty. Přestože se ztráty od roku 2022 do období šetření snížily, výrobní odvětví bylo nadále ztrátové, zatímco na trhu mobilních přístupových plošin, který je na vzestupu, by se za běžných tržních podmínek mělo vrátit do ziskové situace.

(209) Komise rovněž usoudila, že účetní závěrka skupiny Manitou zahrnovala všechny činnosti skupiny Manitou, přičemž mobilní přístupové plošiny tvořily pouze malou součást, a nevztahovala se konkrétně k prodeji mobilních přístupových plošin. Všechny údaje za období šetření týkající se konkrétně mobilních přístupových plošin u každého výrobce v Unii zařazeného do vzorku posoudila a ověřila Komise. Tento typ výkazů v účetní závěrce společnosti Manitou nebyl relevantní pro posouzení ekonomických ukazatelů, které byly ověřeny a posouzeny ve vztahu k dotčenému výrobku a konkrétně k období šetření (které se neshodovaly s finančním rokem společnosti). Z těchto prohlášení proto nelze vyvodit žádné závěry týkající se dotčeného výrobku. Totéž se týkalo informací o skupině Haulotte. Komise založila svá zjištění na ověřených údajích od obou společností, které odrážejí hospodářskou situaci týkající se pouze výroby a prodeje mobilních přístupových plošin v posuzovaném období.

(210) Po poskytnutí konečných informací CCCME rovněž tvrdila, že odkaz Komise na ukazatele v roce 2019 se týkal pouze makroekonomických ukazatelů, a nikoli mikroekonomických údajů, a že proto existuje jasný nesoulad v časovém období posouzení újmy. Podle jejího názoru proto nelze vyloučit, že analýza ukazatelů újmy, která se týká posuzovaného nekonzistentního období, by vedla ke zkreslenému obrazu újmy. CCCME dále uvedla, že Komise měla vzít v úvahu období blízké období šetření, protože takové posouzení by nejpřesněji odráželo, zda výrobní odvětví Unie utrpělo v období šetření podstatnou újmu, a také proto, že dumping, cenové podbízení a prodej pod cenou byly zjištěny pouze u období šetření.

(211) Skutečnost, že se Komise odvolávala na situaci výrobního odvětví Unie v roce 2019, však nebyla prodloužením posuzovaného období, ani neznamenala, že pro posouzení mikroekonomických a makroekonomických ukazatelů bylo použito jiné období. Na podporu závěrů ohledně situace v období šetření a v posuzovaném období byl přidán odkaz na situaci v roce 2019, zejména s ohledem na skutečnost, že rok 2020, který byl považován za referenční pro analýzu, byl ovlivněn pandemickou situací. Období šetření a posuzované období, na jejichž základě byly vyvozeny závěry, zůstala nezměněna (viz oddíl 1.7). Komise proto toto tvrzení zamítla.

(212) Vzhledem k významným ztrátám, které výrobní odvětví Unie utrpělo během posuzovaného období, k výrazné ztrátě podílu na trhu (přibližně čtrnáct procentních bodů) a ke zhoršení dalších finančních ukazatelů, jako je peněžní tok, investice a návratnost investic (viz 313. bod odůvodnění prozatímního nařízení), nebylo možné mít za to, že výrobní odvětví mobilních přístupových plošin v Unii je zdravým výrobním odvětvím.

(213) Komise tedy trvala na svém závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. PŘÍČINNÁ SOUVISLOST

5.1. Účinky dumpingového dovozu

(214) V 323. bodě odůvodnění prozatímního nařízení dospěla Komise k závěru, že podstatnou újmu výrobnímu odvětví Unie způsobil dumpingový dovoz dotčeného výrobku z Číny.

(215) Po poskytnutí prozatímních informací předložili CCCME, čínská vláda a žadatel k tomuto závěru připomínky.

(216) CCCME tvrdila, že pokud by se nebral v úvahu rok 2020, který byl ovlivněn pandemickou situací, podíl čínského dovozu na trhu zůstal poměrně stabilní, s malým nárůstem o tři procentní body, přičemž cenová hladina se zvýšila téměř o 50 %. Tvrdila, že ve stejném období se ukazatele výrobního odvětví Unie zvýšily. Po vyloučení roku 2020 jako abnormálního roku zasaženého pandemií zůstal podíl výrobního odvětví Unie na trhu ve zbývajícím posuzovaném období poměrně stabilní, s malým poklesem o dva procentní body. Současně byl podíl čínského dovozu na trhu stabilní a jeho cena se zvýšila téměř o 50 %.

(217) Komise nejprve uvedla, že nárůst podílu čínského dovozu na trhu od roku 2021 do období šetření skutečně činil pouze tři procentní body. Vzhledem ke značně zvýšené spotřebě ve stejném období však v absolutním vyjádření tyto tři procentní body zvýšení podílu na trhu představovaly nárůst dovozu o 104 %, z 23 124 jednotek dovezených v roce 2021 na 33 946 jednotek dovezených v období šetření, což bylo podstatné zvýšení. Rovněž skutečnost, že z hlediska podílu čínského dovozu na trhu došlo k hlavnímu nárůstu na začátku posuzovaného období, a nikoli na jeho konci, nezmírnila příčinnou souvislost, ale spíše vysvětlila, proč bylo výrobní odvětví Unie po celé posuzované období ztrátové.

(218) Kromě toho, provedeme-li porovnání s rokem před pandemií, činil v roce 2019 objem dovozu z Číny přibližně 8 800 jednotek. Od roku 2019 do období šetření se tedy objem dovozu z Číny zvýšil o 285 %, z 8 800 jednotek dovezených v roce 2019 na 33 946 jednotek dovezených v období šetření, což představuje velmi výrazný nárůst. Ačkoli se ceny čínského dovozu skutečně zvýšily, zůstaly hluboko pod prodejními cenami výrobního odvětví Unie.

(219) Pokud jde o ziskovost, CCCME tvrdila, že výrobní odvětví Unie vykazovalo od počátku posuzovaného období záporný zisk. Domnívala se, že tvrzení, že finanční situace výrobního odvětví Unie již byla ovlivněna nárůstem čínského dovozu, který začal v roce 2018, není podloženo žádnými důkazy, a že je tedy nepodložené.

(220) Jak je uvedeno v 281. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, na začátku posuzovaného období v roce 2020 byl dovoz z Číny již významný a činil více než 10 000 jednotek. Údaje poskytnuté čínskými vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku rovněž svědčily o podobném objem dovozu v roce 2019. Z toho jasně vyplynulo, že výrobní odvětví Unie bylo ovlivněno dovozem za nízké ceny již od roku 2018.

(221) CCCME se rovněž domnívala, že návratnost investic výrobního odvětví Unie byla během celého posuzovaného období kolísavá, neboť v roce 2021 značně vzrostla až na 35–40 % a poté v roce 2022 klesla do záporných hodnot, načež se v období šetření mírně zlepšila. Poukázala na to, že k výraznému zvýšení návratnosti investic výrobního odvětví Unie došlo v roce, kdy se výrazně zvýšil i čínský dovoz, zatímco k poklesu návratnosti investic došlo v roce do období šetření, kdy podíl čínského dovozu na trhu zůstal poměrně stabilní. CCCME proto trvala na tom, že nelze dospět k závěru, že by tak špatný výkon byl způsoben nárůstem dovozu z Číny.

(222) Komise měla za to, že skutečnost, že v letech 2020 až 2021 došlo ke zvýšení návratnosti investic, k němuž došlo ve stejném roce jako k výraznému nárůstu čínského dovozu, nemá vliv na závěr Komise, že dumpingový čínský dovoz způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu, protože dopad čínského dovozu by se nemusel nutně projevit na návratnosti investic ve stejném roce a měl by být posuzován v delším časovém období. Komise dospěla k závěru, že její vývoj byl důsledkem čínského dovozu v předchozích letech a skutečnosti, že výrobní odvětví Unie nebylo ve stejném období ziskové. Celkově se návratnost investic v posuzovaném období snížila o více než 400 %. Jak je uvedeno v 313. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, od roku 2020 se rovněž o 64 % snížila úroveň investic výrobců v Unii, což bylo významné.

(223) Čínská vláda dále uvedla, že během období šetření se ziskovost výrobního odvětví Unie v porovnání s rokem 2022 výrazně zlepšila a vzrostla přibližně o deset procentních bodů. Tvrdila, že to ukazuje, že čínské ceny dovozu nebyly příčinou poklesu ziskovosti výrobního odvětví Unie.

(224) Komise zopakovala, že skutečnost, že mezi rokem 2022 a obdobím šetření se ztráty zlepšily z [(–15 %) až (–10 %)] na [(–5 %) až (0 %)], nelze považovat za známku oživení. Podle údajů výrobního odvětví Unie byl pokles ziskovosti výrobního odvětví Unie v roce 2022 způsoben 25–30% nárůstem nákladů na suroviny a skutečností, že společnosti nemohly zvýšit ceny za již sjednané zakázky. Proto byly ztráty v roce 2022 mimořádně vysoké. Jak však bylo uvedeno výše, skutečnost, že mezi rokem 2022 a obdobím šetření se ztráty následně snížily, nelze považovat za známku oživení, neboť výrobní odvětví Unie i tak utrpělo významné ztráty, které byly důsledkem zejména stlačování cen způsobeného levným čínským dovozem. Komise proto shledala toto tvrzení neopodstatněným.

5.2. **Účinky jiných činitelů**

5.2.1. *Vysoké výrobní náklady*

(225) CCCME se domnívala, že příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie bylo zvýšení cen surovin a dalších nákladů, jako jsou náklady na pracovní sílu.

(226) Čínská vláda rovněž tvrdila, že pokles ziskovosti společností v Unii v roce 2022 nelze vysvětlit cenami dovážených výrobků, zejména proto, že ceny dovážených výrobků nijak drasticky nekolísaly. Čínská vláda dále tvrdila, že Komise nezohlednila negativní dopad neustále rostoucích cen surovin během období šetření na ziskovost výrobců v Unii a mylně přičetla újmu čínskému dovozu.

(227) Žadatel na druhé straně tvrdil, že ceny během období šetření prudce vzrostly, a to celosvětově i na trhu Unie, v důsledku zvýšení nákladů a že výrobní odvětví Unie nebylo schopno přenést zvýšení nákladů na své odběratele kvůli tlaku čínských vývozců. Domnívá se však, že zvýšení nákladů samo o sobě nepůsobí společnostem újmu, pokud by existovaly rovné podmínky. Cenový tlak čínského dumpingového dovozu znemožnil výrobcům v Unii dostatečně zvýšit ceny, znovu sjednat stávající smlouvy a pokrýt zvýšení nákladů. V důsledku toho bylo toto odvětví ztrátové.

(228) Komise ve své analýze zohlednila negativní dopad neustále rostoucích cen surovin, ale dospěla k závěru, že tento nárůst nezmírňuje příčinnou souvislost. Za běžných tržních podmínek by mohlo dojít k poklesu ziskovosti v omezeném časovém období, kdy by odvětví nebylo schopno zvýšit ceny ve stejném rozsahu, v jakém se zvyšují náklady v důsledku již uzavřených smluv, ale po určité době by mohly být smlouvy znovu sjednány tak, aby pokryly alespoň náklady, zejména na trhu, který je na vzestupu, jako v tomto případě. Vzhledem k tomu, že ceny čínského dovozu byly po celé posuzované období podstatně nižší než ceny Unie, a vzhledem k obrovskému nárůstu objemu dumpingového dovozu ve stejném období však výrobní odvětví Unie nebylo schopno zvýšit ceny v souladu s nárůstem nákladů. Komise se proto domnívala, že zvýšení nákladů nemůže oslabit zjištěnou příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z Číny a podstatnou újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, a že újma způsobená výrobnímu odvětví Unie byla způsobena především zvýšením dovozu za nízké ceny.

5.3. **Další tvrzení**

(229) Čínská vláda tvrdila, že vzhledem k tomu, že průměrné vývozní ceny výrobního odvětví Unie byly nižší než jeho prodejní ceny na trhu Unie a tento vývozní prodej byl ziskový, prokázala, že neexistuje žádný důvod pro tvrzení, že čínský dovoz za nízké ceny přinutil výrobní odvětví Unie prodávat výrobky v podobě mobilních přístupových plošin za nízké ceny, což ovlivnilo jejich ziskovost.

(230) Komise však měla za to, že ze skutečnosti, že vývozní ceny byly nižší než domácí prodejní ceny, ale ziskové, nelze vyvodit závěr, že čínský dovoz za nízké ceny neovlivnil ziskovost výrobního odvětví Unie. Důvodem převážně ziskového prodeje na vývoz byl rozdíl ve skladbě výrobků prodávaných na vývozním a domácím trhu ve stejném období. Jelikož byl každopádně prodej na vývoz ziskový, neoslabilo to příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

(231) CCCME rovněž tvrdila, že výrobní odvětví Unie nebylo schopno nabídnout plné spektrum elektrických mobilních přístupových plošin, zejména elektrické mobilní přístupové plošiny s vyšší maximální výškou.

(232) Žadatel se naopak domníval, že tvrzení, že výrobci v Unii nemohli uspokojit poptávku po elektrických mobilních přístupových plošinách, jsou nepodložená a nepravdivá. Poukazoval na to, že není pravda, že by se čínští výrobci zaměřovali zejména na elektrické mobilní přístupové plošiny. Výrobci v Unii rovněž vyráběli a prodávali elektrické mobilní přístupové plošiny ve velkém množství. Například více než 70 % strojů prodaných společností Haulotte v letech 2020 až 2022 (poslední veřejně dostupné údaje) bylo elektrických. Tvrdil, že společnost Haulotte nabízí širokou škálu elektrických strojů: například stožárové šplhací pracovní plošiny jsou k dispozici pouze v elektrickém provedení a nůžkové a kloubové pracovní plošiny byly k dispozici jak v elektrickém provedení, tak se spalovacím motorem.

(233) Jak je zmíněno v 336. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise zopakovala, že srovnání typů výrobku dovážených vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku a typů výrobku prodávaných výrobním odvětvím Unie ukázalo, že obecně je více než 90 % typů výrobku prodávaných výrobci v Unii zařazenými do vzorku srovnatelných s typy výrobku dováženými z Číny. Kromě toho se v období šetření více než 60 % prodeje výrobců v Unii zařazených do vzorku na trhu Unie týkalo elektrických mobilních přístupových plošin. Komise se proto domnívala, že skladba výrobků prodávaných vyvážejícími výrobci je srovnatelný se skladbou výrobků prodávaných výrobním odvětvím Unie na trhu Unie. Jakékoli údajné rozdíly ve skladbě výrobků tedy nemohly být příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(234) Po poskytnutí konečných informací CCCME zopakovala, že výrobní odvětví Unie není konkurenceschopné z důvodu omezeného sortimentu elektrických mobilních přístupových plošin. Odvolávala se na prohlášení obsažené ve zprávě čínského výrobce Xiamen Liteng Engineering Machinery Co., Ltd., v němž se zmiňuje, že společnosti se v kontextu oživení po pandemické situaci snažily udržet krok s poptávkou na trhu po nových strojích, zejména profesionálních a elektrických, a s delší dodací lhůtou. CCCME dále poukázala na zprávy z roku 2022 společnosti Manitou, která ve stejném kontextu (oživení po pandemii Covid) zmínila narušení dodávek a problémy s dopravou, a společnosti Haulotte, kde zmínila potíže s dodavatelským řetězcem, inflaci, zpoždění výroby a hodnotu zásob jako riziko pro společnost.

(235) Komise nejprve poznamenala, že prohlášení čínského výrobce se týkalo celosvětového trhu, nikoli konkrétně trhu Unie. Stejně jako citované zprávy společností Manitou a Haulotte dále poukázala na to, že období mezi lety 2020 a 2022 sice bylo ovlivněno dopadem pandemické situace na celém světě, ta však trvala pouze omezenou dobu. Jak je podrobně uvedeno výše, výrobci v Unii měli v období šetření celý sortiment elektrických výrobků a pandemická situace již na jejich hospodářskou situaci neměla žádný dopad. Komise proto tvrzení, že hospodářská situace výrobního odvětví Unie v období šetření byla výsledkem nedostatečné konkurenceschopnosti, zamítla.

(236) CCCME se dále domnívala, že další příčinou újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie byla neschopnost udržet krok s objednávkami, což způsobilo (dlouhé) dodací lhůty a zpomalení stavebního trhu Unie. Po poskytnutí konečných informací tento argument zopakovala a poukázala na prohlášení obsažená ve finančních zprávách společnosti Manitou, která zmiňovala dočasné pozastavení objednávek. Komise shledala tyto argumenty neopodstatněnými. Naopak, jak vyplývá z 277. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, spotřeba mezi rokem 2020 a obdobím šetření vzrostla o 122 %, což ukazuje, že poptávka po mobilních přístupových plošinách výrazně rostla a nebyla ovlivněna údajným zpomalením stavebního trhu Unie. Také finanční zpráva společnosti Manitou a články v tisku, na které CCCME odkazovala, jasně uváděly, že delší dodací lhůty se týkaly období po pandemii COVID-19, které bylo pouze dočasné ([39]). Závěr ohledně příčinné souvislosti

(237) Komise posoudila dopad všech dalších známých činitelů s přihlédnutím k připomínkám zúčastněných stran a dospěla k závěru, že tyto činitele příčinnou souvislost nezmírňují. Komise proto potvrdila závěry obsažené v 339. až 340. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že existuje příčinná souvislost mezi újmou, která byla způsobena výrobcům v Unii, a dumpingovým dovozem z Číny, která nebyla oslabena výše uvedenými faktory.

6. **ÚROVEŇ OPATŘENÍ**

(238) Pro určení úrovně opatření Komise zkoumala, zda by clo nižší než dumpingové rozpětí bylo dostatečné k odstranění újmy způsobené dumpingovým dovozem výrobnímu odvětví Unie.

(239) V tomto případě žadatel tvrdil, že na trhu surovin existují podstatná zkreslení ve smyslu čl. 7 odst. 2a základního nařízení. V 343. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise předběžně zjistila, že podmínky pro použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení nejsou splněny. Posouzení existence zkreslení na trhu surovin je podrobněji popsáno níže.

6.1. **Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie**

6.1.1. *Rozpětí újmy*

(240) V prozatímním nařízení (347. až 354. bod odůvodnění) Komise podrobně popsala metodiku použitou ke stanovení rozpětí postačujících k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

([39]) https://www.optionfinance.fr/info-financiere-en-continu/d/2024-04-26-manitou-devisse-apres-son-retour-a-la-normale.html.

(241) Po poskytnutí prozatímních informací žadatel tvrdil, že vzhledem k tomu, že společnosti Haulotte France a Haulotte Arges v Rumunsku prodávaly téměř výhradně prostřednictvím distribučních společností ve spojení, měla být cílová cena zvýšena o prodejní, režijní a správní náklady těchto prodejních subjektů ve spojení. Kromě toho tvrdil, že k cílové ceně nebyly připočteny prodejní, režijní a správní náklady společnosti Haulotte Arges.

(242) Komise s tím, že pro určení vhodné cílové ceny měla připočítat další prodejní, režijní a správní náklady distributorů ve spojení, nesouhlasila. Při početním zjišťování cílové ceny se připočítávají pouze prodejní, režijní a správní náklady výrobce, nikoliv subjektů ve spojení. K vývozní ceně nebyly připočteny ani prodejní, režijní a správní náklady prodávajících subjektů vyvážejících výrobců, a proto by připočtení dodatečných nákladů na straně výrobců v Unii ovlivnilo spravedlivé srovnání. Na druhou stranu společnost Haulotte Arges původně neuvedla pro početní zjištění cílové ceny ke každé úrovni PCN žádné prodejní, režijní a správní náklady, a proto žádné takové náklady nebyly předběžně zahrnuty. Komise tudíž provedla úpravu zvyšující cílovou cenu pro jednotlivé PCN o prodejní, režijní a správní náklady uvedené společností Haulotte Arges v obecné části odpovědi na dotazník, která byla ověřena.

(243) Po poskytnutí konečných informací žadatel uvedl, že prodejní, režijní a správní náklady vykázané společností Haulotte Arges se týkaly pouze nákladů na dopravu, a proto by neměly být brány v úvahu. Navrhl, aby byly místo toho použity prodejní, režijní a správní náklady vykázané společností Haulotte France, které byly vyšší.

(244) Komise se domnívala, že cílová cena společnosti Haulotte Arges by měla být založena na údajích poskytnutých společností Haulotte Arges a nákladech vzniklých této společnosti, a nikoli na údajích jiné společnosti, i když tato společnost byla součástí stejné skupiny. Nesouhlasila tedy s tím, že by pro stanovení prodejních, režijních a správních nákladů společnosti Haulotte Arges měly být použity údaje společnosti Haulotte France. I kdyby se tyto částky zvýšily na úroveň oznámenou společností Haulotte France, byl by dopad této změny na rozpětí prodeje pod cenou každopádně nepodstatný. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(245) Po poskytnutí prozatímních informací žadatel rovněž uvedl, že Komise stanovila cílový zisk na úrovni ziskovosti před zvýšením dovozu z Číny, tj. v roce 2018. Byl toho názoru, že to je v rozporu se základním nařízením, které stanoví, že míra ziskovosti musí být na takové úrovni, aby pokryla celkové náklady a investice, výzkum a vývoj a inovace, a že by měla společnosti umožnit inovovat, investovat a růst. Domníval se, že míra ziskovosti v roce 2018 nebyla nevhodná, protože trh Unie se mezi lety 2018 a 2023 strukturálně změnil. Žadatel rovněž uvedl příklady několika dalších odvětví, předcházejících i navazujících, aby podpořil své tvrzení, že míra ziskovosti ve výši 7 % stanovená Komisí je příliš nízká. Žadatel dále tvrdil, že odvětví mobilních přístupových plošin čelilo v minulých letech rekordně vysokým investicím a provozním nákladům z důvodu ekologické a digitální transformace, jako je vývoj nových technologií, například lithiových baterií a elektrifikace mobilních přístupových plošin. Podle jeho názoru měla Komise vzít v úvahu, že tyto investice byly nutné, a zohlednit je při stanovení cílové ceny.

(246) Komise s tím nesouhlasila. Cílový zisk vycházel z údajů poskytnutých samotným výrobním odvětvím a mělo se za to, že se jedná o zisk dosahovaný předtím, než výrobní odvětví utrpělo újmu ze strany dumpingového dovozu, a proto by měl za běžné situace pokrýt náklady na investice, výzkum a vývoj a inovace. Neustálý vývoj typů mobilních přístupových plošin nebyl pro toto odvětví specifický a týkal se i mnoha jiných odvětví, a proto nemohl ospravedlnit vyšší cílový zisk bez jakékoli vazby na zisky dosažené v minulosti. Tvrzení žadatele bylo rovněž obecné a společnosti nepředložily žádné důkazy, které by Komisi umožnily stanovit cílový zisk na jiném základě. Komise proto toto tvrzení zamítla.

(247) Žadatel dále tvrdil, že cílový zisk použitý Komisí vycházel z hodnoty obratu ve skutečných prodejních cenách zboží – po distribuci –, zatímco ve skutečnosti byl použit na výrobní náklady výrobce zařazeného do vzorku, které nezahrnovaly náklady na distribuci. Žadatel se proto domníval, že náklady na distribuci neměly být zahrnuty do výpočtu cílového zisku. Komise toto tvrzení přijala. Upravený cílový zisk činil 7,7 %.

(248) Žadatel se rovněž vyjádřil k budoucím sociálním a environmentálním nákladům. Domníval se, že výše budoucích sociálních a environmentálních nákladů, které Komise připočetla k cílové ceně, byla příliš nízká a že Komise měla zahrnout náklady na CO2 obsažené ve výrobě elektřiny a náklady vyplývající z provádění směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti.

(249) Komise zopakovala, že v tomto šetření vzala v úvahu nepřímé náklady na CO2 při spotřebě energie, ale nezohlednila náklady, u nichž společnosti nepředložily dostatečné důkazy o skutečných částkách, jako jsou nepřímé náklady zahrnuté do výroby oceli nebo náklady, které nevyplývají z žádných závazných požadavků podle mnohostranné dohody v oblasti životního prostředí nebo z úmluv MOP. To byl případ nákladů na výrobu elektrických mobilních přístupových plošin a nákladů souvisejících s prováděním směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti. Komise však provedla opravy administrativních chyb a celková výše budoucích sociálních a environmentálních nákladů připočtených k cílové ceně činila v závislosti na společnosti 2,1 až 41,5 EUR na jednotku.

(250) Po poskytnutí konečných informací žadatel tvrdil, že Komise měla uznat také náklady spojené s náklady na CO2 obsažené ve výrobě oceli a vykázané společností Manitou, protože k určení těchto nákladů použil žadatel stejný zdroj informací jako ke stanovení CO2 v energetice (francouzská veřejná agentura odpovědná za životní prostředí ADEME) a protože náklady na CO2 v energetice byly Komisí uznány.

(251) Komise se domnívala, že skutečnost, že agentura ADEME vykázala jak náklady na CO2 při výrobě energie, tak při výrobě oceli, přístup navrhovaný žadatelem neospravedlňuje. Ačkoli energie byla přímo spotřebována společností Manitou a její spotřeba se dala spočítat, ocel byla materiálem použitým v dílech používaných při výrobě mobilních přístupových plošin. Společnost tak nemohla dostatečným způsobem prokázat, kolik tyto náklady činily a zda tyto náklady byly přeneseny na společnost Manitou nebo zda byly absorbovány výrobci dílů nakupujících ocel.

(252) Po poskytnutí konečných informací společnost Sinoboom uvedla, že v jedné z tabulek předložených při poskytnutí konečných informací byla obsažena administrativní chyba. Komise tuto chybu opravila, nemělo to však vliv na rozpětí újmy společnosti Sinoboom.

(253) Jak je uvedeno v 353. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise poté stanovila úroveň rozpětí prodeje pod cenou na základě srovnání vážené průměrné dovozní ceny jednotlivých spolupracujících vyvážejících výrobců v ČLR zařazených do vzorku, která byla stanovena pro účely výpočtů cenového podbízení, s váženou průměrnou cenou obdobného výrobku prodávaného během období šetření na trhu Unie výrobci v Unii zařazenými do vzorku, jež nepůsobí újmu. Případný rozdíl vyplývající z tohoto porovnání byl vyjádřen jako procento vážené průměrné dovozní hodnoty CIF.

6.1.2. *Srovnání dumpingového rozpětí a rozpětí prodeje pod cenou*

(254) V souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení Komise nejdříve přezkoumala, zda by bylo předběžně stanovené dumpingové rozpětí vyšší než rozpětí přiměřené k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Za tímto účelem Komise porovnala váženou průměrnou dovozní cenu spolupracujících vyvážejících výrobců s cílovou cenou výrobního odvětví Unie. Výsledky těchto výpočtů jsou uvedeny v následující tabulce.

Podnik	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí újmy (%)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3	54,9
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	66,7	22,5

Podnik	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí újmy (%)
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	48,7	22,9
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6	47,6
Ostatní spolupracující společnosti	48,1	30,1
Všechny ostatní společnosti	66,7	54,9

(255) Vzhledem k tomu, že rozpětí prodeje pod cenou pro vyvážející výrobce, společnosti JLG a Terex, bylo nižší než dumpingové rozpětí, Komise posoudila, zda došlo v souvislosti s dotčeným výrobkem ke zkreslení na trhu surovin podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení.

6.2. **Existence zkreslení na trhu surovin podle čl. 7 odst. 2a základního nařízení**

(256) Komise v 375. bodě odůvodnění prozatímního nařízení předběžně konstatovala, že podmínky pro použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení nebyly splněny.

(257) Žadatel po zveřejnění prozatímního nařízení uvedl, že v Číně existuje zkreslení na trhu se železem nebo ocelí, že existuje značný cenový rozdíl mezi čínskými a unijními ocelářskými výrobky a že železo a ocel jsou hlavním vstupem při výrobě mobilních přístupových plošin a představují více než 17 % výrobních nákladů. Žadatel tvrdil, že Komise by měla rovněž zvážit železo a ocel zahrnuté do jiné vstupní suroviny nebo součásti výrobku, který je předmětem šetření.

(258) Komise zjistila, že připomínky žadatele rozšířily rozsah tvrzení týkajícího se zkreslení na trhu surovin z oceli válcované za tepla, jak je uvedeno v bodě 4.2 oznámení o zahájení ([40]), na železo a ocel obecně.

(259) Za účelem posouzení, zda byly splněny podmínky čl. 7 odst. 2a základního nařízení, Komise nejprve u každého vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku zjistila existenci výrobních faktorů vykazovaných pod kódy HS 720837, 720851, 720852, 720853 a 7208 54 (tj. výrobky z oceli válcované za tepla) a poté porovnala jejich celkovou hodnotu na základě brazilských referenčních hodnot s ověřenými výrobními náklady každé společnosti. Komise zjistila, že ocel válcovaná za tepla používaná při výrobě mobilních přístupových plošin představuje méně než 17 % příslušných výrobních nákladů všech čtyř vyvážejících výrobců zařazených do vzorku. U žádného výrobního faktoru, který představoval více než 17 % výrobních nákladů, nebylo zjištěno žádné jiné zkreslení na trhu surovin.

(260) Komise odmítla tvrzení, že by železo a ocel zahrnuté do jiné vstupní suroviny nebo součásti výrobku měly být zohledněny při použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení ([41]), protože tento článek jasně stanoví, že nejméně 17 % nákladů musí představovat každá jednotlivá surovina, nikoliv obecná kategorie výrobků.

(261) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise zjistila, že podmínky pro použití čl. 7 odst. 2a základního nařízení nebyly splněny.

(262) Po poskytnutí konečných informací Koalice pro obnovení rovných podmínek v odvětví mobilních přístupových plošin v EU tvrdila, že Komise řádně nezkoumala zkreslení na trhu surovin u železa a oceli a že Komise měla při posuzování 17% prahové hodnoty vzít v úvahu také ocelové výrobky válcované za tepla obsažené v jiných vstupech, jako například v dílech nebo součástech.

([40]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. C, C/2023/783, 13.11.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/783/oj).

([41]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

(263) Komise tato tvrzení zamítla. Za prvé, posuzovala výrobky spadající do kapitoly 72 „Železo a ocel“ a kapitoly 73 „Výrobky ze železa a oceli“ harmonizovaného systému (dále jen „HS“). V tomto ohledu se Komise zabývala materiály, které vyvážející výrobci zařazení do vzorku uvedli jako vstupy. Za druhé, Komise ověřila, zda se na tyto materiály nevztahovalo zkreslení, jak je uvedeno v čl. 7 odst. 2a základního nařízení. Komise následně zjistila, že ve spisu nejsou obsaženy žádné důkazy o tom, že surovina, včetně oceli válcované za tepla obsažené v dílech a součástech nakupovaných vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku od jejich dodavatelů, představovala více než 17 % výrobních nákladů výrobců, jak vyžaduje čl. 7 odst. 2a základního nařízení.

7. ZÁJEM UNIE

(264) Po zveřejnění prozatímních opatření předložili žadatel, čínská vláda, CCCME, uživatel, společnost Construct Machines S.R.L., a prodejce/velkoobchodník, společnost Norbert Wienold GmbH, připomínky k zájmu Unie.

7.1. Zájem výrobního odvětví Unie

(265) Po poskytnutí prozatímních informací CCCME tvrdila, že nic nenasvědčovalo tomu, že uložení antidumpingového opatření Komisí bude mít na výrobní odvětví Unie pozitivní účinek. Měla za to, že údaje předložené Komisí ukazují, že výrobní odvětví Unie zaznamenalo významný růst, a že tedy dochází k jeho expanzi.

(266) Komise odkázala na oddíl 4.3 výše, kde dospěla k závěru, že navzdory pozitivnímu vývoji některých ukazatelů újmy měl čínský dumpingový dovoz na výrobní odvětví Unie negativní dopad. Neuložení opatření by pravděpodobně mělo na výrobní odvětví Unie další významné negativní dopady projevující se nižším prodejem, objemem výroby a využitím kapacity a dalším stlačením cen, jež by vedlo k dalšímu zhoršení jeho finanční a hospodářské situace z hlediska ziskovosti a investic. Všechny tyto okolnosti by ohrozily životaschopnost výrobního odvětví Unie.

(267) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a k tomu, že nebylo vzneseno žádné související tvrzení ani připomínka, byly potvrzeny závěry 356. až 360. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

7.2. Zájem dodavatelů na předcházejícím trhu

(268) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a k tomu, že nebylo vzneseno žádné související tvrzení ani připomínka, byly potvrzeny závěry 361. až 362. bodu odůvodnění.

7.3. Zájem uživatelů, distributorů a dovozců a obchodníků, kteří nejsou ve spojení

(269) CCCME tvrdila, že uložení antidumpingových opatření není v zájmu dovozců a konečných uživatelů v Unii, mají-li mít k dispozici široký výběr výrobců a také cen. Domnívala se, že uložení antidumpingových opatření by dále omezilo přístup půjčoven ke všem typům mobilních přístupových plošin za přiměřené náklady a s přiměřenými dodacími lhůtami. CCCME rovněž tvrdila, že omezení přístupu k čínským výrobkům, které se zaměřuje především na modely poháněné elektřinou, by ohrozilo dosažení cíle ekologické transformace tohoto průmyslového odvětví, neboť podle ní není výrobní odvětví Unie schopné tuto mezeru zaplnit. CCCME tento argument zopakovala i po poskytnutí konečných informací. Dále se domnívala, že s ohledem na nedostatek dodávek mobilních přístupových plošin na trh Unie, zejména elektrických modelů, nebyla zaručena bezpečnost pracovních podmínek ve výškách.

(270) Čínská vláda se domnívala, že opatření by měla negativní dopad na úroveň hospodářské soutěže na trhu Unie, protože by způsobila, že čínští konkurenti opustí trh Unie. Rovněž uvedla, že uložení opatření by mělo negativní dopad na dovozce a následné uživatele a mohlo by způsobit, že by půjčovny zvýšily své ceny, a toto zvýšení by tudíž přenesly na spotřebitele. Dále tvrdila, že přítomnost čínských vyvážejících výrobců nabídne navazujícím průmyslovým odvětvím a spotřebitelům více možností a lepší výrobky a služby. Rovněž se domnívala, že opatření nejsou v souladu s politikami Unie v oblasti ekologického rozvoje a zvyšování konkurenceschopnosti průmyslových odvětví.

(271) Žadatel na druhé straně tvrdil, že cla by neměla za následek zákaz vstupu čínských výrobců mobilních přístupových plošin na trh Unie, ale pouze odstranění účinků nekalých obchodních praktik. Kromě toho se domníval, že jak je uvedeno v podnětu, dodávky z jiných třetích zemí než z Unie a Číny jsou bohaté a rozmanité.

(272) Uživatel, společnost Construct Machines S.R.L., uvedl, že došlo k významnému zlepšení bezpečnostních standardů u mobilních přístupových plošin. Domníval se, že uložení opatření by způsobilo zvýšení cen pronájmu mobilních přístupových plošin, což by mělo negativní dopad na středně velké společnosti. Tato společnost však při šetření nespolupracovala a nepředložila odpověď na dotazník.

(273) Společnost Norbert Wienold GmbH, prodejce/velkoobchodník s mobilními přístupovými plošinami vyráběnými společností Sinoboom, se domnívala, že výrobní odvětví Unie nevyrábí dostatečný objem standardních vysokozdvižných teleskopických/kloubových pracovních plošin (pracovní výška 12–24 m) a nůžkových pracovních plošin (pracovní výška 6–16 m) a že výrobní odvětví Unie není konkurenceschopné.

(274) Společnost Norbert Wienold GmbH dále tvrdila, že prozatímní antidumpingová opatření na dovoz mobilních přístupových plošin by měla významný dopad na výkonnost prodejců, malých a středně velkých půjčoven a konečných zákazníků, přičemž pro výrobní odvětví Unie by neměla téměř žádný přínos. Tvrdila, že pokud by byla opatření uložena, ceny mobilních přístupových plošin v celé Evropě by se zvýšily, což by mělo dopad na dodavatelský řetězec, jako jsou prodejci, půjčovny a koncoví uživatelé. Tato společnost však při šetření nespolupracovala a ani nepředložila odpověď na dotazník.

(275) Jediný spolupracující uživatel, společnost Kiloutou, nepředložil k prozatímním opatřením žádné připomínky.

(276) Komise měla za to, že tvrzení o údajném nedostatečném objemu standardních vysokozdvižných teleskopických/kloubových pracovních plošin (pracovní výška 12–24 m) a nůžkových pracovních plošin (pracovní výška 6–16 m) vyráběném výrobním odvětvím Unie nebylo doloženo a že společnost sama uvedla, že oba typy vyrábějí výrobci v Unii, společnosti Manitou a Haulotte.

(277) Komise dále odkázala na své závěry obsažené v 364. až 373. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Zopakovala, že ačkoli se očekává zvýšení celkové cenové úrovně mobilních přístupových plošin, dopad na uživatele, kterými jsou především nájemní společnosti, je méně významný, než kdyby byli přímými spotřebiteli. Každé zvýšení ceny mobilních přístupových plošin by se přímo odrazilo ve zvýšení jejich aktiv a skutečnost, že stroje jsou používány po delší dobu, podle názoru Komise rovněž sníží negativní účinek případného zvýšení ceny.

(278) Na tomto základě Komise dospěla k závěru, že opatření nebudou mít na půjčovny nepřiměřený dopad a že celkové přínosy opatření převáží nad možným negativním dopadem na dovozce a uživatele. Komise se dále domnívala, že vzhledem k tomu, že cla mají obnovit rovné podmínky, očekává se, že budou mít pozitivní účinek na úroveň hospodářské soutěže na trhu Unie, a že pro hlavní uživatele – půjčovny – je rovněž důležité, aby výroba mobilních přístupových plošin pokračovala na trhu Unie a diverzifikovala jejich vozový park. Uložení cel by tudíž neohrozilo dosažení cíle ekologické transformace v tomto průmyslovém odvětví.

(279) Po poskytnutí konečných informací společnost Sinoboom uvedla, že některé aspekty případu, jež se týkají extrémně široké definice výrobku, který je předmětem šetření, a značných rozdílů v portfoliích mobilních přístupových plošin čínských vyvážejících výrobců a výrobců v Unii, vyvolaly vážné obavy týkající se příčinné souvislosti a zájmu Unie, které nebyly vyřešeny. Tvrdila, že nízká míra účasti uživatelů v Unii brání smysluplnější diskusi o očekávaném dopadu antidumpingových opatření na trh Unie, protože čínští dodavatelé nabízejí širší sortiment výrobků než výrobci v Unii, zejména pokud jde o modely, pracovní výšku a výrobu energie, v důsledku čehož byla účinná přítomnost čínských společností na trhu Unie zásadní.

(280) Společnost Sinoboom se dále domnívala, že Komise nebyla schopna řádně oslovit a kontaktovat půjčovny, které mohly mít zájem o plnou účast v šetření jako zúčastněné strany, a že jedna z půjčoven, která předložila písemné podání a zúčastnila se slyšení, nebyla v obecném informačním dokumentu vůbec uvedena. Rovněž uvedla, že uživatel vysvětlil, že by je strukturálně stlačená rozpětí a dlouhodobý závazek půjčoven po uložení antidumpingových opatření uvrhly do mimořádně nejisté situace.

(281) Při zahájení řízení Komise kontaktovala čtrnáct uživatelů uvedených v podnětu. Kromě jedné společnosti (Kiloutou) žádný uživatel při šetření nespolupracoval. Žádný jiný uživatel, ani společnost zmíněná společností Sinoboom, nepředložil připomínky k veřejně přístupnému spisu ve lhůtě pro podání připomínek po poskytnutí prozatímních a konečných informací. Ve své analýze týkající se zájmu Unie však Komise vzala v úvahu skutečnost, že může dojít k dopadům na půjčovny a jejich marže. Pokud jde o výběr typů mobilních přístupových plošin, Komise se domnívala, že cla se uplatňují s cílem nastolit rovné podmínky, a nikoli bránit dovozu mobilních přístupových plošin z ČLR.

(282) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise trvala na tom, že celkové přínosy opatření převážily potenciální negativní dopad na dovozce a uživatele, a proto byly závěry uvedené ve 363. až 368. bodě odůvodnění prozatímního nařízení potvrzeny.

7.4. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(283) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise potvrdila závěry uvedené ve 373. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že neexistují žádné přesvědčivé důvody dospět k závěru, že uložení opatření na dovoz mobilních přístupových plošin pocházející z ČLR by nebylo v zájmu Unie.

8. **KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ**

8.1. **Konečná opatření**

(284) Vzhledem k závěrům, k nimž Komise dospěla ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti, úrovně opatření a zájmu Unie, a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení by měla být uložena konečná antidumpingová opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz dotčeného výrobku způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

(285) Po poskytnutí konečných informací žadatel poukázal na administrativní chybu obsaženou ve 233. bodě odůvodnění obecného informačního dokumentu, který nesprávně uváděl antidumpingové clo pro „všechny ostatní společnosti“, protože neodpovídalo úrovni nižšího rozpětí újmy a dumpingového rozpětí stanoveného pro „všechny ostatní společnosti“. Ve 205. bodě odůvodnění bylo uvedeno, že rozpětí újmy činilo 54,9 % a dumpingové rozpětí 66,7 %. Komise tento bod přijala a odpovídajícím způsobem upravila celní sazbu pro „všechny ostatní společnosti“.

(286) Na základě výše uvedeného posouzení by mělo být konečné antidumpingové clo vyjádřené na základě ceny CIF s dodáním na hranici Unie před proclením stanoveno v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení takto:

Podnik	Konečné antidumpingové clo (v %)
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9

Podnik	Konečné antidumpingové clo (v %)
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6
Ostatní spolupracující společnosti	30,1
Všechny ostatní společnosti	54,9

(287) Individuální sazby antidumpingového cla pro dotčené společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Odrážejí tedy stav zjištěný během šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto sazby cla jsou proto použitelné výlučně na dovoz výrobku, který je předmětem šetření, pochází z dotčené země a je vyráběn uvedenými právními subjekty. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, se tyto sazby nevztahují a měla by se na něj vztahovat celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti".

(288) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních sazeb antidumpingového cla. Tato žádost musí být předložena Komisi ([42]). Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude v Úředním věstníku Evropské unie zveřejněno nařízení o změně názvu.

(289) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření kvůli rozdílu mezi celními sazbami je nutno přijmout zvláštní opatření, která zajistí řádné uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení. Dokud nebude taková faktura předložena, mělo by se na dovoz vztahovat antidumpingové clo platné pro „všechny ostatní společnosti".

(290) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, není jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států by totiž měly i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 3 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

(291) Pokud by se zejména po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazbu (sazby) a následně uložit celostátní clo.

(292) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, měla by se sazba antidumpingového cla stanovená pro veškerý ostatní dovoz pocházející z ČLR vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření dotčený výrobek do Unie nevyváželi.

([42]) European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België. E-mail: Trade-defence-complaints@ec.europa.eu.

(293) Vyvážející výrobci, kteří během období šetření nevyváželi dotčený výrobek do Unie, by měli mít možnost požádat Komisi, aby se na ně vztahovala sazba antidumpingového cla pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Komise by měla takovéto žádosti vyhovět, pokud jsou splněny tři podmínky. Nový vyvážející výrobce by musel prokázat, že: i) dotčený výrobek nevyvážel v období šetření do Unie; ii) není ve spojení s vyvážejícím výrobcem, který tak činil, a iii) vyvážel dotčený výrobek posléze nebo se smluvně neodvolatelně zavázal k vývozu podstatného množství výrobků do Unie.

(294) Statistické údaje týkající se mobilních přístupových plošin jsou často vyjádřeny v počtu kusů. V kombinované nomenklatuře stanovené v příloze I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ([43]) není však pro mobilní přístupové plošiny žádná taková doplňková jednotka uvedena. Je proto nutné stanovit, že v prohlášení o propuštění do volného oběhu se musí u dovozu dotčeného výrobku kromě hmotnosti v kilogramech nebo tunách uvádět i počet kusů. Kusy by měly být uvedeny u těchto kódů TARIC: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 a 8431 39 00 10.

8.2. **Konečný výběr prozatímního cla**

(295) Vzhledem ke zjištěným dumpingovým rozpětím a k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením měly být s konečnou platností vybrány, a to až do výše stanovené tímto nařízením.

8.3. **Výběr cla se zpětnou působností**

(296) Jak je uvedeno v oddíle 1.2, Komise zavedla celní evidenci dovozu výrobku, který je předmětem šetření.

(297) Po poskytnutí prozatímních informací žadatel odkázal na závěry obsažené v nařízení o celní evidenci, z nichž podle jeho názoru vyplývá, že Komise považovala kritéria pro výběr cla se zpětnou působností za splněná. Především se domníval, že nárůst dovozu po zahájení řízení byl masivní a že neodpovídal logice tržní poptávky. Žadatel předložil odhady, podle nichž došlo k nárůstu z 33 % až na 121 %, a fotografie zásob mobilních přístupových plošin, které dokazují, že dochází k hromadění zásob.

(298) CCCME se naopak domnívala, že analýza dovozu provedená žadatelem byla nesprávná a že nárůst dovozu po zahájení řízení ve srovnání s obdobím šetření nebyl podstatný. Argumentovala tím, že výroba mobilních přístupových plošin je založena na objednávkách přizpůsobených konkrétnímu zákazníkovi, a proto nemá pro žádný hospodářský subjekt praktický smysl vytvářet zásoby. Za druhé, CCCME tvrdila, že doba mezi objednávkou a dodávkou byla velmi důležitá pro správné posouzení údajů v tomto šetření, protože cyklus od zadání objednávky přes výrobní proces až po odeslání a dodání do Unie obvykle trvá čtyři až šest měsíců, a proto vzhledem k tomu, že dovoz kulminoval v období od ledna do března 2024, tato skutečnost nesouvisela se zahájením šetření, ale spíše s dlouhým seznamem objednávek, který vznikl dlouhou dobu před zahájením šetření.

(299) Komise posoudila údaje shromážděné během konečné fáze šetření s cílem analyzovat, zda byla splněna kritéria podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení pro výběr konečného cla se zpětnou působností.

(300) Komise zejména posoudila, zda došlo k dalšímu podstatnému nárůstu dovozu nad rámec úrovně dovozu, který způsobil újmu během období šetření, což by s ohledem na načasování, objem a další okolnosti pravděpodobně vážně oslabilo nápravný účinek konečných opatření, jak je stanoveno v čl. 10 odst. 4 písm. d) základního nařízení.

([43]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX:31987R2658.

(301) Komise porovnala především měsíční průměrný objem dovozu v období šetření (říjen 2022 až září 2023) s průměrným měsíčním objemem dovozu po období šetření (listopad 2023 až červenec 2024). Dále porovnala měsíční průměrný objem dovozu po období šetření (listopad 2023 až červenec 2024) s měsíčním průměrným objemem dovozu během období šetření na základě stejných měsíců (listopad 2022 až červenec 2023) pro obě období, aby se zohlednila sezónnost. V případě období šetření Komise použila údaje spolupracujících vyvážejících výrobců ([44]) a v případě doby po období šetření údaje z databáze Surveillance ([45]).

(302) Ověřené údaje vyvážejících výrobců zařazených do vzorku ukázaly, že objemy dovozu se značně lišily v závislosti na měsíci v roce. Například dovoz v měsících jako prosinec, březen a duben byl v období šetření více než třikrát vyšší než průměrný dovoz v červenci až září. Proto Komise nepovažovala za vhodné porovnávat měsíční průměr v období šetření založený na dvanácti měsících s měsíčním průměrem v době po období šetření založeným na osmi měsících, aby se tyto rozdíly zohlednily a zohlednil se vliv sezónnosti. Objem dovozu v období od zahájení tohoto šetření do uložení prozatímních opatření (listopad 2023 až červenec 2024) byl proto porovnán s objemem dovozu ve stejném období během období šetření (listopad 2022 až červenec 2023). Na tomto základě Komise vypočítala, že v době po skončení období šetření se objem dovozu snížil o 3 %. Ceny mobilních přístupových plošin zůstaly po obě období stabilní.

(303) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že po zahájení šetření se objem dovozu dotčeného výrobku z Číny nezvýšil.

(304) Závěr, že po zahájení řízení nedošlo ke značnému hromadění zásob, navíc podporují další údaje obsažené ve spisu. Jak je uvedeno v prozatímním nařízení, výrobci v Unii vyráběli pouze na objednávku a neudržovali žádné významné zásoby hotových mobilních přístupových plošin. Bylo tomu tak proto, že v období šetření se odhadovalo, že 75 až 90 % mobilních přístupových plošin bylo na trhu Unie prodáno půjčovnám, které požadují individuálně přizpůsobené mobilní přístupové plošiny (s nátěrem v barvách společnosti a logem). Komise proto usoudila, že hromadění zásob mobilních přístupových plošin, které nebyly individuálně přizpůsobeny a nebyly vyrobeny pro konkrétního zákazníka, je vysoce nepravděpodobné, protože takové mobilní přístupové plošiny by neodpovídaly poptávce na trhu.

(305) Při posuzování údajů byla rovněž zohledněna doba mezi objednávkami a dodávkami mobilních přístupových plošin, která je obvykle čtyři až šest měsíců – dodávky v únoru a březnu 2024 by tedy s největší pravděpodobností odpovídaly objednávkám přijatým před zahájením šetření v listopadu 2023. Dva měsíce, únor a březen 2024, byly rovněž měsíci s nejvyšším dovozem; po těchto měsících začal dovoz klesat. Vyšší dovoz v těchto měsících, který byl s největší pravděpodobností výsledkem objednávek před zahájením řízení, proto nebyl uskutečněn za účelem hromadění zásob.

(306) Na základě výše uvedených skutečností Komise usoudila, že vzhledem k poklesu dovozu v době po období šetření, omezené možnosti hromadění zásob v důsledku dlouhé dodací lhůty a výrobě na objednávku nebyl nápravný účinek konečných opatření vážně ohrožen vývojem dovozu po období šetření. Komise proto dospěla k závěru, že výběr cla se zpětnou působností není opodstatněný.

(307) Po poskytnutí konečných informací žadatel tvrdil, že neexistují dostatečné důkazy prokazující sezónnost dovozu. Dále tvrdil, že Komise pro období šetření nesprávně použila méně reprezentativní měsíční průměr založený na osmi měsících, a nikoli vhodnější měsíční průměr založený na dvanácti měsících. Žadatel dále tvrdil, že Komise k posouzení dovozu v období šetření použila nesprávné období, protože dovoz byl srovnáván na základě data jeho prodeje a posuzovala dodávky mezi březnem 2023 a listopadem 2023, namísto listopadu 2022 až července 2023.

([44]) Spolupracující vyvážející výrobci představovali v období šetření 100 % dovozu.

([45]) U údajů z doby po období šetření podle databáze Surveillance u jednoho ze tří kódů, pod nimiž jsou dováženy dvě třetiny mobilních přístupových plošin, uvedená databáze neposkytuje údaje o počtu kusů (pouze hmotnost a hodnotu). Proto byl dovoz v jednotkách v rámci třetího kódu odhadnut na základě průměrné hodnoty na jednu jednotku u dvou kódů, pro které byly k dispozici údaje v jednotkách.

(308) Žadatel rovněž tvrdil, že Komise nevzala v úvahu narušující účinek hrozby celní evidence a skutečné celní evidence. Podle jeho názoru Komise rovněž nadhodnotila dodací lhůtu a poukázal na to, že dodání z ČLR do Unie trvalo 30 až 45 dní.

(309) Žadatel se dále bránil, že prokázal, že dochází k hromadění zásob. Tvrdil, že Komise nesprávně předpokládala, že jelikož výrobci v Unii nevyráběli na sklad, nevyráběli na sklad ani činští výrobci. Dále uvedl, že nejnovější údaje jednoho z výrobců v Unii zařazených do vzorku prokázaly, že velká většina mobilních přístupových plošin prodávaných v Unii nebyla individuálně přizpůsobena. Žadatel rovněž uvedl, že objem dovezených mobilních přístupových plošin po celní evidenci byl stále značný. Dále tvrdil, že na základě čl. 9 odst. 4 základního nařízení by v případech, kdy Komise neprováděla celní evidenci dovozu, mělo rozpětí újmy odrážet dodatečnou újmu způsobenou zvýšeným dovozem po zahájení řízení. Aby se tedy kompenzoval doplňkový účinek vyplývající z masivního hromadění zásob, měla by Komise přehodnotit rozpětí újmy, a hromadění zásob tak zohlednit.

(310) Komise nesouhlasila s tím, že měla porovnat měsíční průměr založený na období dvanácti měsíců v období šetření s obdobím osmi měsíců po období šetření. Samotný žadatel uznal, že objemy dovozu se v jednotlivých měsících výrazně lišily, a proto Komise považovala za přesnější porovnávat stejně dlouhá období, než porovnávat období v délce dvanácti měsíců s obdobím dlouhým osm měsíců. V této souvislosti a s ohledem na skutečnost, že se objem dovozu v různých měsících významně lišil, mělo srovnání stejně dlouhých období zajistit vyloučení jakékoli sezónnosti. Komise nesouhlasila s tím, že aby obhájila, proč použila srovnání založené na průměrném dovozu ve stejně dlouhých obdobích, musela prokázat opakující se a neměnný vzorec.

(311) Pokud jde o použití období v období šetření, Komise ve skutečnosti vycházela z údajů vyvážejících výrobců, kteří vývoz do Unie uvedli ke dni faktury, což jsou nejpřesnější dostupné údaje pro toto období. Období osmi měsíců, které Komise použila, bylo dostatečně dlouhé na to, aby zohlednilo i účinek případné celní evidence dovozu, která probíhala pouze jeden a půl měsíce (od 23. května 2024 do 12. července 2024). Od tohoto okamžiku však dodání mobilních přístupových plošin trvalo podle stran včetně žadatele 30 až 45 dnů. S přihlédnutím k této krátké časové prodlevě bylo srovnání, které Komise provedla, založeno na nejlepších dostupných informacích a bylo považováno za dostatečně přesné, aby bylo možné učinit závěr, zda po zahájení řízení došlo k podstatnému zvýšení dovozu či nikoli.

(312) Komise se rovněž domnívala, že nemůže vyvodit závěry ohledně existence hromadění zásob na základě neoficiálních důkazů ve formě obrázku nebo e-mailů předložených žadatelem. Spíše vycházela z dovozních statistik po období šetření a ze všech dalších údajů dostupných ve spisu, včetně údajů od uživatelů a dovozců, které neprokazovaly hromadění zásob v takové míře, že by narušovalo nápravné účinky cel. Navzdory skutečnosti, že jedna ze společností zařazených do vzorku podle tvrzení žadatele prodala většinu individuálně nepřizpůsobených mobilních přístupových plošin, to tedy neovlivnilo závěr, že k žádnému masivnímu zvýšení dovozu nedošlo.

(313) Komise se dále domnívala, že se ustanovení čl. 9 odst. 4 nepoužije. Dovoz byl celně evidován a dospělo se k závěru, že po zahájení řízení nedošlo k žádnému dalšímu podstatnému zvýšení dovozu.

(314) Komise se na základě těchto skutečností nadále domnívala, že výběr cla se zpětnou působností není opodstatněný.

9. **ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ**

(315) S ohledem na článek 109 nařízení 2024/2509 ([46]), pokud má být částka vrácena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C Úředního věstníku Evropské unie a platná první kalendářní den každého měsíce.

(316) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz mobilních přístupových plošin, které jsou zkonstruované pro zdvihání osob, samohybné, o maximální pracovní výšce 6 metrů či více, a na dovoz jejich částí, které byly předem smontovány nebo připraveny k montáži a zahrnují 1) podvozek, 2) otočné věže nebo otočné plošiny, 3) plošiny nebo koše, 4) zdvihací mechanismus pro mobilní přístupové plošiny (zahrnuje plošiny (teleskopické nebo kloubové, s nástavci nebo bez nich) pro teleskopické pracovní plošiny, kloubové pracovní plošiny nebo stožárové šplhací pracovní plošiny a nůžková ramena pro nůžkové plošiny), s výjimkou jednotlivých komponentů, pokud jsou předkládány odděleně, a s výjimkou plošin, jež jsou určeny pro zdvihání osob a jsou namontovány na vozidlech kapitoly 86 a 87 harmonizovaného systému, v současnosti kódů KN ex 8427 10 10, ex 8427 20 19, ex 8428 90 90, ex 8431 20 00 a ex 8431 39 00 (kódy TARIC: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 a 8431 39 00 10), a pocházejících z Čínské lidové republiky.

2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, je pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Podnik	Konečné antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
Hunan Sinoboom Intelligent Equipment Co., Ltd.	49,3 %	89DL
Oshkosh JLG (Tianjin) Equipment Technology Co., Ltd.	22,5 %	89DM
Terex (Changzhou) Machinery Co., Ltd.	22,9 %	89DN
Zhejiang Dingli Machinery Co., Ltd.	20,6 %	89DO
Jiné spolupracující společnosti uvedené v příloze	30,1 %	Viz příloha
Všechny ostatní společnosti	54,9 %	8999

3. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané příslušným pracovníkem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem v jednotce, kterou používáme) (dotčeného výrobku) prodaného na vývoz do Evropské unie, na který se vztahuje tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa) (doplňkový kód TARIC) v [dotčené zemi]. Prohlašuji, že informace uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Dokud nebude taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro veškerý dovoz pocházející z ČLR.

([46]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2509 ze dne 23. září 2024, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

4. Při předložení prohlášení o propuštění do volného oběhu v souvislosti s výrobkem uvedeným v odstavci 1, bez ohledu na jeho původ, se do příslušného pole tohoto prohlášení zapíše počet jednotek dovezených výrobků, pokud je tento údaj slučitelný s přílohou I nařízení (EHS) č. 2658/87.

Členské státy každý měsíc informují Komisi o čisté hmotnosti a počtu jednotek propuštěných do volného oběhu pod těmito kódy TARIC: 8427 10 10 10, 8427 20 19 10, 8428 90 90 20, 8431 20 00 60 a 8431 39 00 10.

5. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2024/1915 ze dne 11. července 2024, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz mobilních přístupových plošin pocházejících z Čínské lidové republiky, se vyberou s konečnou platností. Zajištěné částky, které převyšují konečnou sazbu antidumpingových cel, se uvolní.

Článek 3

Příloha uvedená v čl. 1 odst. 2 může být změněna tak, aby mohli být přidáni noví vyvážející výrobci z Čínské lidové republiky a aby podléhali přiměřené vážené průměrné sazbě antidumpingového cla pro spolupracující společnosti, které nebyly zahrnuty do vzorku. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

a) během období šetření (od 1. října 2022 do 30. září 2023) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením a kteří mohli v původním šetření spolupracovat, a

c) buď skutečně vyvezl dotčený výrobek do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek vyvézt významné množství dotčeného zboží do Unie po skončení období šetření.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 8. ledna 2025.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN